

παπαρούνα

== ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΟΥ 9. - Ίδιοκτήτης-Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). - Αθήναι, 15 Απριλίου 1933. - ΤΙΜΗ ΦΥΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2. ==

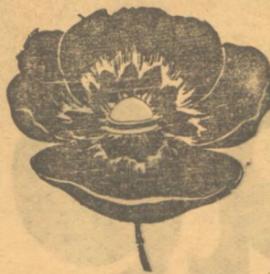
ΔΟΣ ΜΟΥ ΚΙ' ΕΜΕΝΑ, ΜΠΑΡΜΠΑ!

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ.ΝΟΡ)

Ἀρχισυντάκτης: ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ (Κόκορας)

Ἐπί τῆς ὕλης. ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεία: ΚΟΡΑΗ 4

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

*Ἐσωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ Δρχ. 100.—
» Ἐξάμ. » 60.—
*Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ Δολ. 3.—
» Ἐξάμ. » 2.—

ΑΠΟ ΒΑΘΜΑΔΑ ΣΕ ΒΑΘΜΑΔΑ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Πέθανε ὁ Βδελλόπουλος. Πέθανε ὁ πλανόδιος κήρυκας τοῦ βίου λόγου. ὁ ἄνθρωπος μέ τήν ἀκατάβλητη πίστη στέ ἰδανικό πού εἶχε τάξει σκοπὸ τῆς ζωῆς του. Ποτε περὶ ἐνθουσιώδους ρήτορας δὲν εἶχε θρῆ περὶ ἐνθουσιώδους κοινού. Ἄλλα οἱ ἐνθουσιασμοὶ τοῦ δασκάλου καὶ τοῦ κοινού του εἶχαν διαφέρει. Ἐκεῖνος ἦταν ὁ ἄνθρωπος πού παθαινόταν γιὰ κείνα πού ἔλεγε. Ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ ἄνθρωποι, πού κινεῖται ἀπὸ ἕνα ὀρατικό σαδισμό στήν ἐμφάνισί του, τοῦ καθιστοῦσαν τὸ ἔργο τοῦ ἱεροκλήριου, ἀληθινὰ μαρτυρικό, σάν ἱεροκλήριος στή ζούγκλα. Τὸν κακομοῖρη τὸ δάσκαλο! Μὲ μὲνα ὄπλα τὴ μαγκούρα καὶ τὸ εὐαγγέλιο, μὲνες καὶ ἀνοργάνωτες ἐναντίον ὄλης τῆς ὀργανωμένης πρόγκας, πού ζεσοῦσε μέ τὴν πρώτη του λέξι: Ἄδελφοί μου. Πάντως, πρέπει νὰ τοῦ ἀναγνωρισθῆ ἕνα πράμα: Χάρι στή συγνή, τὴν παντοεινή του ἐπαφὴ ἐπὶ χρόνια ὀλοκλήρα μέ τὸ... ποιμνίό του εἶχε ἀνακτῶσει ὑπέροχα προσόντα στρατηγική. Ἄργος πολυὸφθαλμος, μύγια μέ χιλία μάτια, ἔβλεπε ἀπὸ παντοῦ. Κατὰ ἀπὸ τὴν τρύπη τῆς ρεδιγκοττας του ὑπῆρχαν μάτια. Μάτια πίσω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, μάτι στήν ἄκρη τῆς μαγκούρας του. Ἐνῶ ἐκήρυττε τὸ λόγο τοῦ θεοῦ μέ ἕνα στόμα, ἐκῦτταζε γύρω του, μέ χιλία ἐλοσυρὰ μάτια. Καὶ ἤξερε τόσο καλά τοὺς ἐχθρούς του, ὥστε καθυθύνε τὴ μαγκούρα του ἀλάθευτα κατ' ἐπᾶνω τους καὶ πρὶν ἀκόμα ἢ πρόγκας ἐκδηλωθῆ ἐμπράκτως. Ἀμέσως διεκρίνε τὴν τῶση τῶ ἐχθροῦ πού φουκοῖνε λιγάκι ἀπὸ τὴν κρυμμένη ντροπᾶ, ἢ τὴν παλάμη, πού κρατοῦσε τὴ λεμονόκουπα. Καὶ μέ ταξὺ δύο ρητῶν τῆς Γραφῆς, κανοντὰς πὺς κυττάζει ἄλλοῦ, καθυθύνε τὴ μαγκούρα κατὰ τοῦ ἀφυλακτοῦ γαβρία πού καθυστεροῦσε ἐπὶ πολλὰ ὄρα νὰ ἐπιστημῆν τὸ μέρες τοῦ σώματος τοῦ δασκάλου, ὅπου θὰ ἔστελνε τὸ δημητριακό προῖόν.

Παρομιώδης ἔχει μείνει ἢ κατ' ἔργον κατὰ τοῦ δασκάλου ὅτι ἀπῆλθε κατὰ τῶν ἐχθρῶν του τὴ βλαστήμια «Τὸν Χριστὸν σὰς!...» Ὁ γράφων τὰς γραμμάς κατὰς θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑποχρεωμένου νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν μνήμη τοῦ δασκάλου. Ὅσες φορές ὑπέτεθη ὅτι ὁ δάσκαλος βλαστήμοῦσε ἐπεφτε ἀπλῶς θῆμα παρεξηγήσεως. Κάποτε ὁ γράφων ἄκουσε κλήρη τὴ φράση τοῦ δασκάλου: «Βρέ, τὸν Χριστὸν σὰς πού ἐγὼ κηρύττω ὑβρίζετε, ὑβρίζοντές με», ἔλεγε ὁ δάσκαλος. Ἄλλα συνήθως δὲν ἐπρεφτανε νὰ τελεῖσθαι τὴ φράση του. Καὶ οἱ «ἔξυπνοι» Ἕλληνες ἐκαμάρωναν ὅτι κατάρθωσαν νὰ φέρουν τὸν πλανόδιον ἱεροκλήριον στο σημεῖο νὰ βλαστήμῃ τὸν Χριστὸν, πού τὸν λόγον του ἐκήρυττε. Ἐἶχαν ἀνάγκη νὰ παρασταῖν εἰς τοὺς πράγματα, πρὸς δικαιολογίαν τῆς ὀρατικῆς ἀνανδρίας των...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

*Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ ἀποβιώσαντος μεγάλου ἱεροκλήριου κ. Βδελλόπουλου «Ὁ Δεῖπνος ὁ νηστικός».

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΟΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑ
ΝΕΡΩΝΟΣ ΒΑΡΕΛΑ

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

LES SEPAIRES DES LECTEURS

Μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν οἱ πανέλληνες τὴν ἐξέλιξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐρωτοχτυπημένων ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνώστριάων τῆς «Παπαρούνας», ὅπως αὐταί— αἱ σχέσεις ὀρθοῦν καὶ ὄχι αἱ ἀναγνώστρια— ἐμφανίζονται ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ μοναδικοῦ μας περιοδικοῦ (τὸ ἀποκαλοῦμεν «μοναδικόν», ὅτι διςτυχῶς, πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχομε ἄλλο!) Πρῶτον ματὶ, μεγάλην ἐντύπωσιν ἔχει κέρει εἰς ὄλους, ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀναγνώστας, ἢ εἰσπρέπεια τῆς γλώσσης καὶ ἢ ἐλεγκτικότης εἰς τὰς ἐκφράσεις, μέ τὴν ὁποῖαν οἱ ἀλληλογραφοῦντες ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Παπαρούνας» ἀπευθύνονται πρὸς ἀλλήλους. Ἐννοεῖται ὅτι δι' αὐτὸ ἔχει λάβει τὰ μέτρα τῆς ἡ διευθύνσεώς μας, ἢ ὁποῖα ῥητὸν ἔχει θέσει ὅσον εἰς τοὺς ἀλληλογραφοῦντας, τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀλληλογραφίας των, ἐντός τῶν ὁρίων τῆς εἰσπρέπειας καὶ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν δὲν ἔχει καμμίαν διάθεσιν νὰ παρεκκλίνῃ ἢ «Παπαρούνας». Μιὰ καὶ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ἢ παρεγοῦρητρα τῶν κατατεθειμένων, ἢ προστάτισσα τῶν ἀδικουμένων, ἢ μάννα ἢ στοργικὴ ὄσον πονοῦν ἀπὸ ἀγάπη, ἢ «Παπαρούνας» δὲ θὰ κλείσῃ τὰ φύλλα κάθια τῆς σ' ἔκείνου πού ζητοῦν ἀτ' αὐτὴν τὸ βάλσαμο τῆς παραμυθίας. Καὶ καλεῖ ὄλους καὶ ὄλες νὰ χύσουν τὸν πόνο τους μέσῃ στὰ φύλλα τῆς. Κι' ὄλ' αὐτὰ μέ μὴν ἀφιλοκροῦνται καὶ μὴν ἀνιδιότητι ἀπαρθεῖν γιὰ τὴν καὶ πρῶτοφάνη. Γιατὶ ἐκτός ἀπὸ τὸ γνωστὸ «εἰσοσφορᾶς», πού ἐπισπᾶται γιὰ μεστέια ἀπὸ τοὺς ἐπιστολογράφους τῆς, ἢ «Παπαρούνας» δὲν ζητεῖ τίποτ' ἄλλο.

Σημεῖωσις «Παπαρούνας». Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες καὶ τῆς ἀναγνώστριάων μας δὲν εἶνε ἀδικαίριτοι καὶ δὲν ἔχουν τὴν περιέργειαν νὰ μαθαῖνουν τὰ μυστικὰ τῶν ἄλλων, δὲν εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ παρακολουθοῦν αὐτὴ τὴ στήλη.

Ἄλληλογραφία ἀναγνώστων.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες καὶ τῆς ἀναγνώστριάων, ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλληλογραφήσουν ἀπὸ τὴ στήλη αὐτῆς, παρακαλοῦνται νὰ μεταχειρίζονται ψευδώνυμο. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ρεζιλεύονται ἀδίκως.

Παραστρατημένη Ἄρσα κειάδα, Ἐνταῖθα. — Ζαναπά! τὰ μούτρα σου, μωρὴ τσιμτσιλῶ, νὰ βγῆς δεραντεθῆ μέ τὸ Γιωργάκη τὸν Κουνδύλη, πού ἐπειθῆς ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγού, ἔχετε ξετρολλαθῆ οἴλες μέ δαύτον! Ἐγὼ, μωρὴ ζηλιαρόγατα, τὸν εἶχα τόσους μῆνες τὸν περιφῆμο Γιωργάκη, κα' ἂν θέλω τὸν ἔχω ἀκόμα! Μωρέ, μούτρο πὺς διάλεξες! Τὶ τοῦ ζήλεως, μωρὴ; Τὰ νᾶτα του, τὴ λεβεντιά του, τὰ ταγγελοστραγγι... νὰ μυστάκια του ἢ τὴν παλληκαριά του, πού στήθηκε καὶ τὸν τσάκωσε ὁ Κλάδος σὲ νᾶτανε μωροῦδάμ; Μὰ ἄς εἶνε! Ἐτσι, κατ' ἐτοῖα βγαίνον ἔνομα, ἐνῶ ἄλλοι ἔχουν τὴ χάρι. Ὄχιτόσο δὲ θὰ σοῦ περάσῃ, βρωμοῦσα. Θὰ στὰ τσουρουμεῖσῃ ἐγὼ τὰ φτερά σου, καλοκοροῦσα, πού θ' ἀκούς Γλακοδοποτισμένη Τσικουινίδα καὶ θὰ παίρνῃς μαῦρο δρόμο— νονᾶρ σμέν, γιὰ νὰ δῆς πὺς ἔξομε καὶ γαλλικά. Ἄμῃ!

Γλακοδοποτισμένη Τσικουινίδα

Δὲ χονεῦω, κατ' ἐτοῖες σάν καὶ σένα, Στραβοπατημένη Παντοφλά, πού δὲν τῆρᾷς τίς πομπές σου, μόνε κάθῃσαι καὶ περιγελάς τίς καλύτερές σου. Μὰ τί τὰ σοῦ κάνα, μωρὴ, πού δὲ σ' ἔχω μπροστά μου γιὰ νὰ σοῦ φερθῶ κατὰ πὺς πρέπει σέ σένα καὶ στίς ἑμοῖς σου! Φτοῦ σου σῆν τῶν στηλῶν τῆς «Παπαρούνας», παλιοφαροῦτα, πού πήγες δῆθεν γιὰ νὰ βάλῃς τὰ δόντια σου καὶ κάθῃσαι καὶ τᾶψες μέ τὸ δοντογιατῶ μου! Ἦ θαρροῖς πὺς δὲν τᾶμαθα, καλοκοροῦσα, ἔ; Ἄς εἶνε! Δὲν καταδέχομαι οὔτε νὰ σέ βροῦω, παστρικά τσανάκι, σαλλομοῦρα τοῦ διαβόλου, ἀντροχωρίστρα, ζουμπλάστρα, σουροικεμῆ! Ἄ νὰ μοῦ χαθῆς, κοκοροῦτικὴ ξελογάστρα, νᾶ! Μπᾶλι Ντόβ,

Πλεμονία Σπληναντέρου, Καρπενήσιον. — Ὅταν θορρεῖς πὺς ὁ Βίλλης Πρίτς ἔκανε ὄλο τὸ ταξίδι γιὰ τὰ γυνᾶ σου μέτια, κυρία Πλεμονία, αἰ; Ἄμ δὲν πᾶς νὰ μάθῃς πρῶτα ἀρθρογραφία, μωρὴ, πού φρήξαι οἱ τριπογράφοι τῆς «Παπαρούνας», ἀπὸ τὰ ἀρθρογραφικά σου λάθητα; Μαίγας εἰς ἔ Κύριε καὶ μίστη!

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

...αὐτὴν φωτογραφία, εὐρεθεῖσα εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ μακαρίτου φωτορεπόρτερ τῆς «Παπαρούνας», ὅστις παρηκολούθησε τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐχει ληφθῆ διὰ μαγνησίου τὴν στυγμὴν ἀκριβῶς πού ἐξέπνευσεν ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἐγένετο σκότος ἀνά πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΟΥ ΣΒΩΛΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκάλεσε χθὲς εἰς ἀπολογία τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σβῶλον, διὰ τὰς γνωστὰς κομμουνιστικὰς ιδέας του. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀκούσας τὰς θεωρίας τοῦ κ. Σβῶλου, ἀπεσβολώθη.

Πάντως τὰ πράγματα παρεστάθησαν ὑπερσβολικά.

...μου δταν ἔλθῃς ἐν τοῖς βασιλῆσσοι! Κοττάς, μωρὴ νὰ μιλᾷς σέ μένα γιὰ Βιλλητροῦσηδες; Σὰ νὰ μὴν τὸ ἔξω οὐλὴ ἢ Ἄθινα μέ ποῖνε κειμήθῃς ὁ γόητας τὸ βράδι πού ἴτανα σὶν Ἄθινα! Ἐλίπῃν, ἂν δὲν τὸ ἔξῃς, μάθε τὸ ἀπὸ μένα. Μὲ μᾶιναν! Νᾶ, μέ μᾶιναν! Κι ἀπόξω περιμᾶιναν κοσμοῖς καὶ κοσμοῖς νὰ πᾶρι σιρά. Ἄμ δέ! Τὸ χρισὸ μου οὔτα σημάση τοὺς ἔδοσε. Οὐλί τὶ νῆς, Τσαπερόδνα μου καὶ Τσαπερόδνα μου τὸ πῆγαινε. Κέ τὸ προῖ, τὸ χρισὸ μου, μόλῃς ἔφῃς ἀπὸ τὴν ἀγκυαλιὰ μου ἔπιτε τηλεγράμμα στὴ Λίλιαν Χάρβεθ! Ἐξῆσέ με πῆσά! Ἐγὼ μῆν μόνο ποθὸ καὶ λατρεύω: τὴν Ἐρωτοχτυπημένη Τσαπερόδνα (Ἦ συνέχεια εἰς τὸ προσεχῆς)

ΣΟΒΑΡΟΣ ΚΥΡΙΟΣ, ἐνενήκοντα περίπου ἐτῶν, μέ ἄρτια μωρφωσιν καὶ εὐρὸ μέλλον, γνωρίζων ἀπταιστώως ποδῆλατεν καὶ φουαρμῆνικαν ζητεῖ θέσιν ὡς...παπποῦς παρὰ ὀλιγομελεῖ οἰκονομία.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΜΗΝΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΠΕΡΟΚΕ»

ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ - ΜΑΥΡΕΑΣ - ΣΥΛΒΑΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ.ΝΟΡ)

«ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ» ΜΟΥΣΙΚΗ: ΜΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Θυμὸς
Καχὸ!
τὰ γὰνω
φονικό
θὰ κάνω!...
Ἄπελπισία
Ὀύρανοι!
Χάλι!
πονεῖ
κεφάλι...
Ραθυμία
Τσιγάρο
φουμάρω
ξυπνῶ,
στρώμα...
ρεμβάζω
βγάξω
καπνὸ
στόμα!...
Ἄθλητικὸ
Φῶτ—μπῶλ
γκῶλ,
βαρᾶ,
γερά,
μπάλλα...
τρεχάλα
οὐρρά!...
Μαρκένι

Τὸ Σάββατον 22 Ἀπριλίου:

ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΨΕΛΗΣ

Ὁρα 10 μ.μ. μέχρι πρωίας

Αἶθουσα «ΑΤΘΙΣ»

ὀδὸς Πατησίων — Στάσις Λεβιδῆ

Μερικὰ ὀνόματα ἀπὸ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς: Κακούρη, Ἀράκη, Βουλτεψη, Μπαλάσκια, Γαρταγάνη, Θεοχαρίδου, Κατσιώτη, Παναγοπούλου, Παγουλάτου κλπ. κλπ.

ΑΤΡΑΞΙΟΝ — ΧΟΡΩΔΙΕΣ — ΕΚΠΑΝΘΕΙΣ!

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ» ΑΝΕΛΑΒΕ ΝΑ ΓΡΑΨῆ ΤΑ ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΑΠΑΙΓΕΛΘΟΥΝ...ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Κον Ἀλ. Σ. ὑρ. Ἐνταῖθα. — Τὰ καλαμπούρια σὰς ἐλήφθησαν. Ἄρκετὰ καλά. Θὰ δημοσιευθοῦν τὸ... καλοκαίρι.

Δυσανᾶγνωστον. — Συνέδριον τῶν... ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους ἐλήφθη. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περᾶστε ἀπὸ τοῦ Συγγροῦ νὰ σὰς...εὐχαριστήσωμεν.

Κακὰ κη. — Ἐλάσθαμε τὰς κριτικὰς σὰς καὶ τὰς ἐδώσαμε πρὸς κρίσιν.

Κ. Ἀντων. — Ἐλήφθησαν οἱ «Ἐπιπέτοι» σὰς. Ἐπιπέτουμέθα ὅτι εἶνε καλὸ. Θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν ὅταν διαλυθοῦν αἱ ὑποψαίμας. Ἦ «Κοκοροδομανία» πολὺ καλὴ καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσωμεν.

Θρασύβουλον. Ἐνταῖθα. — Ἐλάσθαμε τὸ «Ἐκ βαθέων» καὶ ἀνεπνεύσαμεν ἐκ... βαθέων. Εἶνε τὸ μόνο καλὸ ποίημα πού... δὲν μᾶς ἤρесе. Θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν ὀμως διότι ἀρέσει σέ σὰς.

Κ. Ροδόπ. — Συνεργασία σὰς ἐλήφθη. Ὁ Πανυ—Ἐρᾶ—τατος εἶνε... Π—ἀνιάρτατος.

Βασ. Νεστορίδην, Καρδίτσαν. — Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σὰς λόγια. Συμφωνοῦμεν.

Γιάννην Πέρσην. — Ἦ «Πέννα» σὰς ἀρκετὰ καλῆ, ἀλλὰ δὲν εἶνε «στὴν πέννα», ὅπως περιμένουμε ἀπὸ σὰς.

Ἐλατον. — Τὸ «Πάχος» σὰς καλὸ, ἀλλὰ ἀνυπόφορο γιὰ τὴν τὸ καλοκαίρι. Νὰ τὸ ἐλατῶσετε!

Μάρκον Τσουένην. — Ἐλάσθαμε τὴν συνεργασίαν σὰς καὶ τὴν ἐπαλήσασμεν μέ τὴν ὀκᾶν. Ἦταν τόσο κουτῆ, πού μᾶς ἔκανε νὰ ληπθῶμε, διότι ἔχομεν τὴν ἀτυχίαν νὰ σὰς... γνωρίζωμεν καὶ προσωπικῶς.

Δάφνον Ξεφλοῦδαν. — Τὸ φουτοριστικὸν σὰς ποίημα «Ἐνόρασες» πολὺ καλὸ. Δυστυχῶς ὀμως ἔχει περᾶσει κάπως ἢ ἐπικαιρότης τοῦ τᾶρα πού ἀδειάσαμε νὰ τὸ κυττάξωμε. Πάντως, παρασέτομεν κατωτέρω μερικῶς στοιχοῦς:

Ρεβόδικα, χτηνώδικα
τῆς σάρκας λάγνα αἰσθηματᾶ,
Λαγυέματα, πλανέματα,
ἰουλιμωσση, ὠ, ἡμιλοπῆ ἰου
Τσάφι φ! φ! φ!

οἱ ποδοπλάνταχοι, οἱ τρανοί,
ὄχτηρες, πάθια, μπόδια.
Χαλνᾶν παλάτια,

οἱ καῦμοί,
κι' οἱ Παρθενοί
—σκέλεθροί στὰ τριόδια!
Γκούπι πι πι

Μέσα σ' ὀρμῆς, νεροσυρμές,
τ' ἀγροπλάνα μύρια,
Νούφαρα, κι' ἄλλα γούφαρα,
σὲ βάλωμε καὶ μυστήρια!

Μπάμ μ! μ! μ!
Π. Ξ. Χ. Ἐνταῖθα. — Σὰς εὐχαριστοῦμε. Τὰ ἀποσταλέντα δὲν ἐδημοσιεύθησαν διότι ἦσαν περισσότερο ἔξυπνα ἀπ' ὅσον χρειάζεται. Γράψετε κουτότερα, μὴ προσπαθεῖτε ν' ἀλλάξετε τὸ πραγματικὸν ὄφος σὰς.

Γ. Φιλόπουλον. — Περιμένουμε τὴν συνεργασίαν σὰς, δὲν μᾶς στελάτε τίποτε. Τὰ πρῶτα δὲν μπῆκαν γιὰ νὰ μὴ πῆσῃ ἢ κυκλοφορία μας λόγω τῆς ἀδυσωπῆτου καθαρειώσεως, τὴν ὀποῖαν μεταχειρίζεσθε.

Η ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΧΑΛΛΕΙ!
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΡΙΞῆΣ ΜΗΛΟ!

ΟΛΗ Η ΑΘΗΝΑ ΜΑΖΕΥΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΤΟ «ΠΙΚΕΡΜΙ»
ΤΟΥ Ι. ΒΟΥΓΑ

ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ — ΓΩΝΙΑ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ

Ἦ...ἀθωώτερη κουζίνα, τὸ δυνατότερο κρασί καὶ οἱ...ἐλαφρότεροι λογαριασμοί
ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΟΥ ΒΟΥΓΑ!

ΠΩΣ ΕΠΕΡΑΣ' Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΚΟΣΜΟΝ, ΑΛΛ' ΙΔΙΩΣ ΔΙ' ΗΜΑΣ...

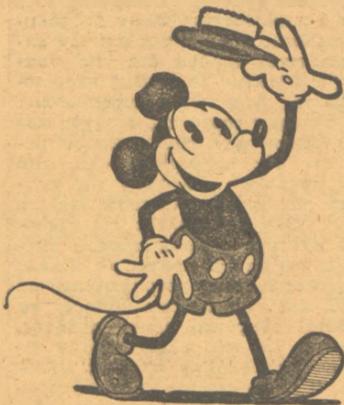
Χίλια έννεακόσια χρόνια και τριαντατρία, απ' όταν εις αυτή τή γή γεννήθηκ' η λατρεία ενός Θεού πειθό ταπεινού κι' απ' όλους πειθό ώραιου. Ίησού του Ναζωραίου!

Ήλθε και τήν ειρήνην του τήν άγια να κηρύξη, αλλά και σ' αναστάτωσε τον κόσμο δλο να ρίξη, ήλθε να φέρη τήν καλήν, φαιδράν ανατολήν και ήλθε μάχαιραν βαλείν...

Ήλθε τὰ πάθη τὰ καλὰ γιά νά τ' αποκοιμίση κι' ήλθε καινούρια μίση στα πλάσματά του γιά νά ένσπειρη και στο σταυρό τὸ άγιο του κεφάλι γιά νά γύρη. Ήλθε και μᾶς έκήρυξε τὸ «άλλήλους αγαπάτε κι' όταν σᾶς άγαπεύσουν ένα μίλλι γιά νά πάτε, νά πάτε άλλο ένα, μέσα στο νοῦ σας έχοντας τὸ χρέος σας και μένα». Κι' εἶπε: «άν σᾶς μπατσίσουνε στο ένα μάγουλό σας, γυρίστε σεις και τ' άλλο, μόνο γιά νά τιμήσετε ἐμε τὸ δάσκαλό σας, πού έχω ρθῆ σε βάσανα μεγάλα νά σᾶς βάλω. Κι' άκόμα εἶπε: δίνετε στον Καίσαρα, δτι άνήκει, ποτέ νά μη γυρέψετε στον κόσμον άλλη νίκη, απ' τήν ειρήνην τῆς ψυχῆς κι' άλλη ποτέ παρηγοριά από τῆς προσευχῆς.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες γιατί θά ἐλεηθούνε κι' όσοι ἐδῶ παρηγοροῦν θά παρηγορηθούνε. Μακάριοι, όταν σᾶς διώξουνε κι' όταν σᾶς δνειδίσουν και οἱ πραεῖς, όπου τῆ γῆ θενά κληρονομήσουν. Οἱ ταπεινοὶ τῆ πνεύματι και οἱ φτωχοὶ μακάριοι, (τότε δέν ήτανε γνωστοὶ άκόμα οἱ προλεταριοί!) Μακάριοι, όσοι από σᾶς διψοῦν δικαιοσύνη κι' ἡ χάρη τους θά γίνη: Αὐτά και άλλα δμοια ἐδίδαξε ὁ Χριστός, ὅσο στη γῆ ἐζῶσε στη θεία του άποστολή δσομένος και πιστός και ταπεινός στους ταπεινοὺς ανάμεσα περνοῦσε. Μᾶ κάποτες ἐθύμωνε άφινε τὸ βαγγέλιο και μεταχειρίζτανε μαστίγιον και φραγγέλιο, τον οἶκον του πατέρα του απ' τοὺς ἐμπόρους άδειασε, τοὺς Φαρισαιοὺς και Γραμματεῖς άγρίως ἐκατσάδιασε. Μᾶ ἐκαίνοι του τὸ φύλαξαν και τον ἐκδικηθήκαν, τονέ καρφῶσαν στο σταυρό κι' ὕστερα τον άφήκαν χωρίς νά τὸ πιστεύουνε δτι θ' αναστηθῆ, πῶς πάλι και αἰώνια μπροστά τους θά βρεθῆ, και δτι εἶν' ανώτερος ζωῆς τε και θανάτου. Μᾶ μήπως ἐτελείωσαν τὰ τόσα βάσανά του; Δέ φτάνει πού τον βάζουνε κάθε χρονιά στον τάφο

κι' δλο τονέ πεθαίνουνε, τον ανασταίνουνε πάλι μᾶ άστρο τονέ κάνανε στον κινηματογράφο και ἔγινε στο Χόλλυγουντ φίλμ ὁ «ώραῖος κάλλει». Οἱ ἐκκλησιές γινήκανε περίπου σινεμά, τὰ σινεμά γινήκανε περίπου ἐκκλησιές, τὸ λένε τὰ προγράμματ' άπερίφραστα κι' ὦμά,

Τὰ Μίκυ Μάους θ' άποκτήσουν τον Χριστόν τους...

άλλά με δίχως προσευχῆς, χωρίς γονυκλισίες. Σὰ θυρωρός στην πόρτα τους ὁ Έσταυρωμένος στέκει, άγία διαφήμισις τῆς δμορφῆς ταινίας κι' ὁ Βίλλυ Φρίτς παρέχει τῆ δόξα συμμερίζεται, άστῆρ ἐκ Γερμανίας. Με τήν ὄσια Μαγδαληνή, ἡ Ντῆτριχ άμιλλάται, τήν Παναγία παριστᾶ κάποια δμορφη βεντέττα κι' οἱ εὐλαβεῖς εἰσέρχονται του σινεμά πελάται, νά ἰδοῦνε πλάι στο Χριστό πῶς φαίνεται ἡ Γκρέτα. Μέσα στο στούντιο στήνεται του Γολγοθά ὁ σταυρός καρφῶνεται στα φέμματα ἕνας ὦραιος γόης και ἡ σκηνή σαν γυρισθῆ, τότε ὁ «θησαυρός των αγαθῶν» στη βίλλα του πηγαίνει με Ρόλλς—Ρόις. Χαῖρε, ραβδί! τον προσφωνοῦν του Χόλλυγουντ κομπάρσοι γιά ένα δολλάριο μοναχά, πού πήραν θεία συνάρσει. Καί φημιρίζουν οἱ πιστές στο σινεμά τὰ σιότη καθῶς του Ίούδα βλέπουνε τῆ ρωμαλέα νιότη (γιατί σ' ὦραιον ἔδωσαν τὸ ρόλο του προδότη). —Γιά κύτταξε τί δμορφος πού εἶνε, μᾶ σερί, γιά κύτταξε κορμοστασιά, τὰ κάλλη του τὰ μύρια τήν ὄψη του τῆ δροσερή, ἐλπίζω νά του μένουνε καιμῶς άκόμη άργύρι, πού θάβαλε στη μπάντα. Πῆρε θαρρῶ, τριάντα

σε νόμισμα γερῶ— και θάχουν τόσο άρκετὸ από κεινον τον καιρό... Πειθό περα, κατά τῆ γωνιά, κάθεται ἕνα ζευγάρι ἐκαίνοις τὸ χεράκι της στα χέρια του ἔχει πάρει και του Χριστοῦ κυττάζουνε ἐκστατικά τὸ πάθος μᾶ κάπου-κάπου τῆ φιλεῖ ἐκαίνοις κατά λάθος βέβαιος πῶς εἶνε δλ' αὐτὰ φέμματα, κατά βάθος! Έτσι μ' εὐλάβεια πολλή κάθονται οἱ άμαρτωλοὶ στο σινεμά και βλέπουνε τὰ πάθη του σωτήρος, πού δλα γίνονται άπλῶς και γιά νά γίνη τῆςρος. Μ' αὐτῆ λοιπόν τῆ μέθοδο εἰσπράττονται λεπτά, προσοδοφόρα γίνονται τὰ πάθη τὰ σεπτὰ κι' ἐκαίνοις πού ὁ Ίωσήφ τον «εἰλισε σινδόνῆ» γόης κι' άστέρας γίνονται και παίζε στην ὀθόνη εἰς του Ἁγίου Μοντιάλ ἡ Σπλέντιτ τον ναόν και βλέπει μ' εἰσιτήριο τον Ὑψιστον Θεόν. Κι' ὅπως τον εἶδε άλλοτε μονάχα ὁ Μωυσῆς, ἔναντι εἰκοσι δραχμῶν τον βλέπετε και σεις και αν ἐπιθυμείτε μπορείτε και μ' αὐτόγραφα νά ἐφοδιασθῆτε. Έτσι δλο τὸ θρησκευτικόν τελοῦμεν τὸ καθῆκον, στην Οὐφα, εἰς τὸ Πάνθεον, ἡ στοῦ Πατέ τον οἶκον όπου θ' άκοῦμε προσεχῶς και θεῖαν λειτουργίαν θά πέρνουμε κι' αντίδωρον—κι' εἰς άλλα με ὑγείαν!

Άλλά και άλλα σοβαρά ἔγιναν γεγονότα στην πόλιν όπου ἔδωσε σ' ἔλλην τήν γῆν τὰ φῶτα, χωρίς ὑπερβολήν. Πάλι ἐτσακωθήκαν οἱ πατέρες στην Βουλῆν και άφορμή ὁ Κούνδουρος πού θέλησε νά μπλέξη σέ άσχετη συζήτηση τὸ ζήτημα των Ἐξῆ. Έξ οὐ μεγάλος θόρυβος και σαματᾶς ἠγγέρθη καθεῖς, ὡς λέν, ἐφώναζε κι' ἔλεγε δτι ἔρθῆ κι' ἡ συνεδρίασις γι' αὐτὸ άπότομα διεκόπη πράματα πού συμβαίνουνε συχνά και στην Εδρῶπη. Ὅσο γιά ἐκεῖ, άγρίεφαν πολὺ στην Γερμανία τὰ πράγματα, τον Χίτλερον τον ἐπιασε μανία, με τοὺς Ἑβραίους τάβαλε και με τον κόσμο δλον και Βίσμαρκ άποφάσισε αὐτός νά παίξη ρόλον. Οὐδέποτε ἡ κατάσταση ήτανε τόσο σκούρα! Τὰ πράματα ἔγινανε ὡς εἶδος σαλαμούρα και αν δέ βάλῆ γρήγορα ὁ Ὑψιστος τὸ χέρι, θά ἔχουμε χειρότερα, άλλ' ὅμως δέ μᾶς μέλει, άφου Μεσσία τὸ γνωστὸ ἔχουμε τὸ Λευτέρῆ και στην Ἑλλάδα υπάρχουνε και ἄλλοι Βενιζέλοα...

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

Ἡ διάσημος ἐφευρέτις και μανιώδης γυμνάστρια κ. Εῦβα Φυλλοσκιάδου, ἡ ὁποία άνεκάλυψε τρόπον ὅπως δημοσίευῆ τήν φωτογραφίαν της γυμνῆς, αλλά χωρίς νά προσβάλῃ τ' άχρηστα ἤθη.

Ἡ «Παπαρούνα» διώριεν εἰδικῶν ὑπάλληλων δια τήν εἰσπραξιν των συνδρομῶν από τοὺς δυστροποῦντας συνδρομητάς. Εἰς τήν φωτογραφίαν μας, ο εἰσπρακτωρ τῆς «Παπαρούνας» καθ' ἣν στιγμῆν ἐρωτᾶ με καλῶν τρόπων ένα δυστροποῦντα συνδρομητήν αν εἶνε διατεθειμένος νά πληρώσῃ τήν συνδρομήν του...

Μία άριστουργηματικῆ φωτογραφία τῆς γνωστῆς γοηστῆς του καθηματογράφου Κούλας Χριστοφιλεία, ληφθεῖσα ὅλιγας στιγμᾶς πριν ἡ ἡ γόησσα ἐμφανισθῆ ἐπ' αὐτῆς ὀθόνης.

Ἡ ἠρωῖς του τραγικοῦ ἐπεισοδίου τὸ ὁποῖον ἔγινε τήν παρελθούσαν Τετάρτην παρὰ τὰ Ἱταλοβελγικά σύνορα. Ὡς γνωστόν, κατά τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ διεμελήθη ὑπὸ άποσπάσματος εὐζώνων ἡ ὦραία κατ'άσκοπος Ἑλεονώρα Ντιούζε ἡ γνωστῆ ὡς ἡ εἰσιπλή Γυναικα. (Ἡ συνέχεια παραπεύρω).

Συνέχεια και τέλος τῆς ἠρωῖδος του τελευταίου ἐπεισοδίου των Ἱταλοβελγικῶν συνόρων Ἑλεονώρας Ντιούζε, τῆς ὦραίας κατασκόπου, ἡ ὁποία ἦτο γνωστῆ ὡς εἰσιπλή Γυναικα.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΑΡΟΥΝΑΣ,"

ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ
'Η ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΚΟΚ (ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ Ν.Β.Ρ.)

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

'Ο ύπνωσις της Θωμας Περόνης, άποχολημένος από καιρού εις τας ψυχικάς έρευνας, κατορθώνει να ανακαλύψη ότι μία νέα ή Ντίνα Χοϊζη και ο νεαρός Παύλος Βουγαράς ήσαν έρμαφρόδιτοι με τον αυτόν βαθμόν ύποστάσεως και των δύο φύλων των. Κατόπιν πολλών προσπαθειών κατορθώνει να συνδέση ψυχικώς και σωματικώς τὰ δύο αυτά παράξενα όντα.

Μετά από την πρώτη επίσκεψίν των ένας εις την οικίαν του, ο ύπνωσις εύρίσκει δολοφονημένους εις τὸ θωματίον του.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

— Δέν μπόρεσα να βρω τὸν άνθρωπο, πού στείλαμε να τὸν κτηνήσῃ, ἀλλὰ οἱ έφημερίδες βουίζουν γιὰ τὸ έγκλημα. Φαίνεται πὼς έκανε καλά τὴ δουλειά του.

— Πού να εἶνε;
— Δέν τὸ καταλαβαίνετε; κρύβεται. Τί λόγος, ἄλλως τε, να παρουσιασθῇ; Τὴν ἀμοιβή του τὴν πήρε προκαταβολικά.

'Η κυρία Χοϊζη σίγησε τὸ πρόσωπό της καὶ κύταξε κατάματα τὸν μνηστήρα τῆς.

Τὰ μάτια της ήσαν κατακόκκινα σάν ματωμένα ἀπὸ τὸ κλάμμα δλης τῆς νύχτας.

Τὸ έγκληματικὸ σχέδιο πού εἶχε καταστρώσει με τὸν Βαρότση γιὰ νὰ λείψῃ ἀπ' τὴ μέση ὁ ύπνωσις πού γνώριζε τὸ τραγικὸ μυστικὸ τῆς κόρης της, εἶχε πετύχει. Μποροῦσε νὰ ήταν στὸ έξῆς ήσυχη. Μία σπεύς όμως πέρασε σάν ἀστραχή ἀπ' τὸ μυαλό της.

Γιὰ νὰ λείψῃ αὐτὸς πού ήξερε τὸ μυστικὸ, τὸ έμαθε κάποιος ἄλλος. 'Ο μέλλων σύζυγός της.

'Αρά γε ήταν τόσο δυνατός σάν κα' αὐτὴν γιὰ νὰ τὸ κρατήσῃ σ' ὅλη του τὴ ζωή;

'Υπῆρχε όμως κα' ἄλλος φόβος. 'Ο Βαρότσης κάτοχος πᾶ τοῦ μυστικοῦ τῆς κόρης της, θὰ μπορούσε νὰ μετατραπῇ σὲ τύραννο δικῆς της. Κι' ἐπειτὴ ήθελε νὰ τὰ ὑποφέρῃ.

'Ακίνητη ἔτσι ὅπως ήταν καὶ ἐξακολουθώντας νὰ τὸν κυττάξῃ στὰ μάτια τὸν ρώτησε:

— 'Η Ντίνα εἶπετε ἐχθές ὅλο τ' ἀπόγευμα ὡς ἀργὰ τὸ βράδυ, μπορεῖς νὰ μάθῃς πὼς ήταν;

— Νὰ τὴν ρωτήσω...
— Δέν θὰ σοῦ πῇ. Τὴ ρώτησα κα' ἐγώ. Λέει ὅτι γύριζε ἀκοπια μέσα στοὺς κεντρικοὺς δρόμους.

— Λοιπὸν;
— Γιὰ νὰ ἐπιμένω ἔχω τὸ λόγο μου. Φοβοῦμαι μήπως εἶχε πάει κα' αὐτὴ στοῦ Περόνη.

'Ο Βαρότσης ἀνεπίδησε.
— Γιατί; Ποῖος λόγος ὑπῆρχε; Τὴ δουλειά εἶχε ἐκεῖ μέσα;
— Δέν ἔξρω. Οἱ έφημερίδες γράφουν ὅτι βόηκαν γυναίκα μαλλιά κα' ἕνα μανητάκι στὸ σᾶτι τοῦ έγκλήματος. Δέν εἶνε ἔτσι;

— !!
— 'Εχω μὰ προσίτησῃ ὅτι μεγάλη συμφορὰ με περιμένει. Φοβοῦμαι ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα ἀνήκουν στὴν Ντίνα.

— Μὰ πὼς τὸ φαντάζεσαι αὐτὸ;!
Εἶνε παραλογισμός!
— Μπορεῖς νὰ μάθῃς ἀπ' τὴν 'Αστυνομία τί μονόγραμμα ἔχει τὸ μανητῆλι;
— Πὼς νὰ τὸ μάθω;!
— Δέν ἔξρω, σκέψου ἐσύ...

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας σὲ μιά ἀπόγευμα κα' ἐρημικὴ μύρα στὰ κάτω Πατήσια ἕνα αὐτοκίνητο έφερε τὸν Παύλο καὶ τὴν Ντίνα, πού με πολλές προσφυλάξεις χόθησαν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ ἰδιαιτερα.

Καὶ οἱ δύο ήσαν ἐξαιρετικὰ ταραγμένοι.
Παρήγγειλαν στοῦ γκαροῦν δύο μπουκάλια μαυροδάφνη καὶ τίποτ' ἄλλο. 'Ηθέλαν νὰ πούν ἕνα δυνατὸ ποτὸ πού νὰ μποροῦσῃ νὰ τοὺς ζαλιζοῦ λιγάκι καὶ νὰ σκοτίσῃ τὸν ταραγμένο νοῦ τους.

'Η Ντίνα έσκαψε καὶ τοῦ φίλησε τὰ μαλλιά:
— Λές νὰ μᾶς συλλάβουν, Παῦλο;
— Πιθανόν. Αὐτὸ τὸ μανητῆλι θὰ μᾶς ἐνοχοποιήσῃ...

Δέν εἶχε προκάνει όμως νὰ τελειώσῃ τὴ φράση του ὅταν δύο δυνατοὶ κτίριοι στὴν πόρτα τοῦ καμαρινοῦ τοὺς έκαναν νὰ πεταχτοῦν ὄρθιοι.

Σχεδὸν μηχανικὰ καὶ χωρὶς καλά-καλά νὰ τὸ σκεφθοῦν φώναξαν:
— 'Εμπρός!
'Ο στρατηγὸς Βαρότσης έσκρωξε τὴν πόρτα καὶ παρουσιάστηκε μπροστά τους.

'Η 'Αστυνομία ἐξακολουθοῦσε τὰς έρευνας της ὅσο μπορούσε ταχύτερα.
'Επὶ τῆ βάσει τοῦ μονογραμματος Ν. Χ. πού εἶχε τὸ μανητάκι πού εύρέθη στὸ δωμάτιο τοῦ δολοφονηθέντος, εἶχαν ἐξετάσει πενήντα σκεδὸν κοινὰς γυναίκας με τὰ ἀρχικά αὐτά.

Στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ ὑπῆρχε μεγάλη κίνησις.
Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμπαιναν κα' ἔβγαιναν, φέροντας καὶ παίρνοντας μάρτυρας καὶ ὑπάτους.

Σὲ μιά στιγμὴ ἕνας ἀστυφύλαξ μπήκε λαχανιασμένος στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ εἶπε:
— Συνελήφθη ἡ ἐνοχος, κα' ἀνακριτά.

— Πὼς;!
— Τώρα μόλις τὴν πιάσαμε νὰ περιφέρεται ὑποπτα γύρω ἀπ' τὸ σᾶτι!
— Ὁμιολόγησε;
— Μάλιστα.

— Φέρτε τὴν ἐδῶ...
Σὲ λίγα λεπτὰ δύο ἀστυνομικοὶ ὄθηγούσαν στοῦ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ μιά νέα ξεμαλλιασμένη γυναίκα ὡς εἴκοσι πέντε ἐτῶν, φτωχικὰ ντυμένη καὶ ἀρετὰ δ' ὄραια.

— Πὼς λέγεσαι; τὴ ρώτησε ὁ ἀνακριτής.
(Συνέχεια)

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ

(Συνέχεια)
ΝΥΚΤΑ. Χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὅποιον κοιμώμεθα ὄριοντίως.
ΗΜΕΡΑ. Χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὅποιον κοιμώμεθα...καθετός.

ΒΡΟΧΗ. 'Ατμοσφαιρικὴ κατάστασις κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνθουσιάζονται ὅτι δέν ἔχομεν...ὀμβρέλλαν.
ΜΙΣΘΟΣ. Μέσον διὰ τοῦ ὁποῦ δύναται κανεὶς νὰ ἀποθῆν ἔκ... πείνης.

ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ. "Ανθρωπος, πού ἔχει καὶ τὸν...διάβολο μέσα του.
ΔΙΑΒΟΛΟΣ. (ἔρα: Γυναίκα).
ΚΡΕΒΒΑΤΙ. Μέρος εἰς τὸ ὅποιον ἀναπαύονται οἱ...κορέσι.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Ζῶν τετραπόδον ἐπὶ τοῦ ὁποῦ φορτῶνόμεν τὴν... κουταμάραν μας.
ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ. Εἶδος τὸ ὁποῖον ἀγοράζομεν ἐπιείας καὶ ἀπολαμβάνομεν οἱ...φίλοι μας.

ΣΠΑΝΟΣ. Τὸ πλεόν ἀντιπαθές ὑποκείμενον διὰ τοὺς...κουρεῖς.
ΚΟΜΒΟΛΟΓΙΟΝ. Σῆμα κατατεθὲν τῆς ἐργατικότητος τοῦ ἐλληνοῦ λαοῦ.
ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ. Φρενοβλαθὴς ἔχων ἄδειαν διανυκτερεύσεως μετὰ...δημοσίων θεαμάτων.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Τὸ τέρμα τῶν ἐλέφων καὶ ὑποδεκανέως.
ΥΔΩΡ. 'Υγρὸν τὸ ὅποιον συνήθως χρῆσιμοποιεῖν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ...νίθωνται.
ΠΙΛΑΦΙ. (ἔρα: θράσε ρῆζι).

(Συνέχεια)
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
'Ο μ ι κ ρ ὶ σ.—Μπαμπᾶ, νὰ μὲ ἀγοράσῃς ἕνα τούμπανο...
'Ο Μπαμπᾶς.—Γὰ νὰ μὲ ζαλιζῇς τὸ κεφάλι;
Μ ι κ ρ ὶ σ.—'Οχι, μπαμπᾶ, δὲ παίζω ἔταν...κοιμᾶσαι!...

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
Α' Β ο υ λ ε υ τ ῆ ς.—'Εγώ, φίλε μου, εἶμαι ρήτωρ! 'Εσύ ἀνείξες πετὲ τὸ στόμα σου στὴ Βουλή;
Β' Β ο υ λ ε υ τ ῆ ς.—Πὼς, πολλές φορές ἔταν σ' ἀκούω καὶ...χαμουριέμαι!...

ΣΟΒΑΡΟΣ ΝΕΟΣ ζητεῖ σύζυγον ἔστω καὶ με...σῶζυγον

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΙΑΣ

Σοβαράν ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς ὅλον τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσις τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ κ. 'Ελληνοβασιλῆ. 'Ιδίως ήρεσαν οἱ μύδροι του κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ κατὰ λεκτιβιζέντων διδασκάλων, ὡς καὶ κατὰ τῶν διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι ἐπιτίθενται κατὰ τῶν μαθητῶν τῶν με ἀνηθίκους σκοπεύς, ὡς εἴαν ήτο δυνατόν νὰ ἐπιτίθενται ἐναντίον των με σκοπεύς ἠθίκους.

'Αλλ' ἀγνοεῖ λοιπὸν ὁ ἀξιότιμος ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς ὅτι οἱ σκοποῖ, εἴτε ἠθικοὶ, εἴτε μὴ, ἀγίζουσι τ' ἀπὸ μέσα; Πέσον καλλίτερα ήσαν τὰ πράγματα ἐπὶ τῆς ἱπποφυγίας τοῦ προκατόχου τοῦ κ. 'Ελληνοβασιλῆ ἱπποφυγοῦ κυρίου Μιλονά! 'Ο κ. Μιλονάς, τοῦ ὁποῦ οἱ ἀγῶνες διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ὀ ρ θ ο γ ρ α φ ῖ α ς — ἡ μάλλον τῆς...καθιστογραφίας — εἶνε τόσο γνωστοὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς θραυχορηνεῖας ἱπποφυγίας του, ήτο ὁ περισσότερο ὄλων ἐνδεδειμένος ὄπως π ρ ο α γ ἰ η τὸν ἐκπαιδευτικὸν ἀγῶνα διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀθλαστικῶν (πλάκων) νέου συστήματος, ήτοι τῶν ἀλευροπλάκων.

Τὸ σύστημα τοῦτο πού εἰσῆχθη κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὴν γνωστὴν μυλωνοῦ τῆς παροιμίας — ἡ, ἀπο τὴν ἀγνωστον μυλωνοῦ τῆς γνωστῆς παροιμίας συνίσταται εἰς τὸ ἔξῃς: "Ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς προτυπῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐφοδιάζονται ἀπὸ τὸ κράτος με πλάκας μεγέθους ἡμισσεως τετραγωνικοῦ με τρου, ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἡμεροεῖ νὰ καθέται ἕνας καὶ μόνον μαθητής.

'Επάνω εἰς τὴν πλάκα αὐτὴν τίθεται καταλλήλως στρώμα ἀλευροῦ. 'Επάνω εἰς τὰς οὕτω ἀλευρομένους πλάκας καθέονται οἱ μαθηταί. (Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπιτυγχάνεται καὶ με στάχτην). 'Ο καθηγητής ὄρθιος πρὸ τῶν μαθητῶν, διδάσκει εἰς αὐτοὺς τὴν ὀρθογραφίαν, κατόπιν δὲ διατάσσει τοὺς μαθητὰς νὰ σηκωθοῦν, ὅποτε καὶ ἐξετάζει τὰ γραπτὰ των καὶ τοὺς βαθμολογεῖ ἀναλόγως. 'Εταί, οἱ μαθηταὶ ἀσκουνοται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν καὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ οἱ πολῖται, ἄξιοι νὰ καταλάβουν τὰ ὑπᾶτα ἀξιώματα εἰς τὴν κοινωνίαν ἱεραρχίαν.

Αὐτὸ ήτο τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἐκπαιδεύσιν ὁ ἱπποφυγὸς τῆς Παιδείας κ. Μιλονάς πού τὸ εἶχεν ἐμπνευσθῆ ἀπὸ τὴν γνωστὴν παροιμίαν περὶ τοῦ ὀρθογραφικοῦ ταλέντου τῆς μυλωνοῦς, ἀλλὰ ἡ διαφορετικὴ παρ' ὅτι τὴν ἀνέμενε, ἐκάσῃ τῶν ἐκλογῶν τοῦ ἐχάλασε τὰ σχέδια.

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟ... ΕΘΝΟΣ

ΕΝΑΣ ΚΟΚΟΡΑΣ
ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΙΧΟΥΣ

Εἰς τὴν πόλιν 'Αθήναι τῆς 'Ελλάδος ζῆ κάποιος κρύος κύριος, ὀνομαζόμενος Νικολαΐδης ἡ Πῶλ Νόρ. 'Ο ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ὁ εὐτυχὴς κάτοχος ἐνὸς περιεργου κόκορα πού ἔχει τὴν ἱκανότητα (1) νὰ γράφῃ στιχοὺς.

Συντάκτης τῆς "Παπαρούνας", ἐπισκεφθεὶς εἰδικῶς τὰς 'Αθήνας καὶ συναντηθεὶς με τὸν κ. Νικολαΐδην, ἔλαβε ἀπ' αὐτὸν τὴν ἐξῆς συνέντευξιν:

— Τὸν ἔχετε καιρὸ αὐτὸν τὸν κόκορα;
— Δυὸ-τρία χρόνια.
— 'Εγγραφε ἀνεκθῆεν στιχοὺς;
— 'Οχι, ἔτσι ἔξαφνα τὸν ἐπίασε! Καλὰ λένε! ὁ θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπὸ... τὴν κακιά ὥρα!

— Καὶ πὼς τοὺς γράφει;
— Με τὰ... πόδια.
— Μπᾶ! Δέν τὸ πιστεύω!
— 'Αμα τὰ διαβάσετε θὰ τὰ πιστέψετε! 'Απήνησεν ὁ ἀτυχὴς διευθυντής μας.

ΜΙΑ ΜΥΓΑ
ΖΗΤΕΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

'Ὀλίγον ἀριστερώτερα τῆς 'Αμερικῆς καὶ ἐναντι ἀκριβῶς ἐνὸς κεντριολετικῶς λεωφόρου τῆς Νέας 'Ὀρκης, ὁ ἰδιοκτήτης μίας ἐγκυρίου ἀγελάδος ἀνέυρεν εἰς τὸν σταθλὸν τῆς ὀκτῆ ἀρτιγένητα γατάκια, τὰ ὁποῖα προφανῶς εἶχε γεννήσει.

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους τῆς 'Αβουσηνίας, οἱ ὁποῖοι ἐπ' εὐκαρίῃ τοῦ γεγονότος ἐδημοσίευσαν ἀρθρα εἰς ὅλα τὰ κτηνοτροφικὰ περιοδικὰ τῆς Γῆς. Δυστυχῶς ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι τὰ γατάκια αὐτὰ τὰ εἶχε γεννήσει εἰς τὸν σταθλὸν μίαν... γάτα.

Οἱ ἐπιστημονικοὶ κύκλοι ζητοῦν νὰ τιμωροῦνται αὐστηρῶς τοιαῦτα γάτα, πού παρασύρουν τὴν 'Επιστῆμην εἰς ἐσφαλμένας κατευθύνσεις!

ΕΝΩ ΤΟΝ ΔΕΡΝΕΙ Ο ΕΝΑΣ ΠΟΛΙΣΜΑΝ...

—Μήπως σοῦ εἰσκατεται καμμιασπιδίρη γιὰ τὸν ποσεκέφαλο;

ΝΑ ΕΙΝΕ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Λέν γιὰ τὸν ὑπουργὸ 'Ελληνοβασιλῆ, 'χαμαίμηλον' πὼς λέει τὸ χαμαικῆλι.

Καὶ λένε γιὰ τὸ Μεταξὰ τὸ Γιάννη, πὼς τώρα πειὰ γιὰ ἄνθρωπος δέν (κάνει).

Λέν γιὰ τὸ στρατηγὸ τὸν 'Οθωναῖο πὼς ἔπαψε νὰ κἀνῃ τὸ γεναῖο.

Καὶ λένε γιὰ τὸ Γιῶργη τὸν Κογδύλη ὅτι ζητεῖ νὰ κἀνουν κίνημα γιὰ νὰ τὸ (καταστειλῇ!)

Λέν γιὰ τὸ Νικολάκη τὸν Πλαστήρα ὅτι στοῦ Ζαχαράτου φέρνει γύρα.

Λένε γιὰ τὸν Ξενοπούλο τὸ δημοσιογράφου ὅτι θὰ γράφῃ ἀκόμα καὶ στὸν τάφο!

Λέν γιὰ τὸν ποιητὴ τὸν Παλαμᾶ πὼς παίζει μεγαλεῖο μπαλαμᾶ.

Καὶ λένε γιὰ τὸν Κώστα τὸν Καδάρη πὼς τώρα ὄλο γιὰ γυναίκες γράφει.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου μεγάλου γαλακτοπωλείου τοῦ κ. 'Ιορδάνου Νερουλοῦ, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Μισισσιπὴ καὶ 'Αχελώου παρὰ τὰ γραφεῖα τῆς Οὔλεν.

.....
ροῦ καὶ τὸ ἔβαλε στὴ ζυγαριά τοποθετώντας ἀντιστοίχως καὶ τὰ σχετικὰ βάρη.

Δυστυχῶς ὅμως, παρ' ὅλον ὅτι ἀφήρησε ἐπανελημμένως ἡ ἐπρόλιος σθεσε τυρόν, ἡ ἀπολύτως ἀκριβῆς ἰσορροπία τῆς πλάστιγγος, ὅπως τὴν θέλει ἡ φυλαργυρος πελάτις του, δέν πραγματοποιεῖται.

Εἶνε τόσο μικρὸν τὸ βάρος πού λείπει ἀπὸ τὸν τυρόν, ὥστε καὶ ἂν μίαν μύγα ἐκάθῃτο ἐπάνω, ἡ ἰσορροπία θὰ ἐπὶρηχτο ἀπολύτως. 'Ηδὴ ὁ ἀτυχὴς παντοπώλης ζητεῖ μίαν μύγα διαζύγιον.

Εἶνε χειμῶνας ὅμως, πού νὰ βρῇ;
***

ΜΙΑ ΑΓΕΛΑΔΑ
ΠΟΥ ΓΕΝΝΑ ΓΑΤΑΚΙΑ

Εἰς τὸ χωρίον Φρεστιγκλ, εὐρισκόμενον παρὰ τὸς πρόποδας τῆς κεντριολετικῶς λεωφόρου τῆς Νέας 'Ὀρκης, ὁ ἰδιοκτήτης μίας ἐγκυρίου ἀγελάδος ἀνέυρεν εἰς τὸν σταθλὸν τῆς ὀκτῆ ἀρτιγένητα γατάκια, τὰ ὁποῖα προφανῶς εἶχε γεννήσει.

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους τῆς 'Αβουσηνίας, οἱ ὁποῖοι ἐπ' εὐκαρίῃ τοῦ γεγονότος ἐδημοσίευσαν ἀρθρα εἰς ὅλα τὰ κτηνοτροφικὰ περιοδικὰ τῆς Γῆς. Δυστυχῶς ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι τὰ γατάκια αὐτὰ τὰ εἶχε γεννήσει εἰς τὸν σταθλὸν μίαν... γάτα.

Οἱ ἐπιστημονικοὶ κύκλοι ζητοῦν νὰ τιμωροῦνται αὐστηρῶς τοιαῦτα γάτα, πού παρασύρουν τὴν 'Επιστῆμην εἰς ἐσφαλμένας κατευθύνσεις!

ΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΙ
ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

'Η Χαΐδω ἡ Λυγερὴ πρὸς τὸν Πάπαν Πιον τὸν ΡΙΕ.

'Αγαπημένε μου Πιε!
Δέν σὲ ἔξρω Πιε εἶσαι. Δὲ με ἔξερεις Πια εἶμαι. Καὶ ὅμως, ἀγαπιόμαστε, Πιε μου! Πιε μου, χρυσέ μου Πιε, πῆς μου τὴν ψυχὴν μου μέσα στὴ χούφτα μου. Μὴν ἀποποιήσῃς αὐτὴ τὴ χάρη γιατί θὰ με Πιάσῃ ντελίριο, Πιε μου, λατρεμὲνε μου Πιε! 'Αχ, Πιε μου. Πιε μου δαίμων, πῆς πίστη, μ' ἔφερε να— μ' ἔφερε νὰ σὲ γνωρίσω καὶ μετὰ τὴν γνωριμίαν παρευδὸς νὰ ξερασθῶ; Ξέρω, Πιε μου, ὅτι ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα εἶνε μιά εὐτοπία, μιά μεγάλη εὐτοπία στὴ φύση! 'Αλλὰ τί νὰ πῆσω; Μήπως τὸ θελο καὶ γὸ ἡ καὶμένη; Μακάρι νὰ τὸ θελο. 'Αλλὰ ἔλα πού δέν τὸ θελο.

'Ακουσέ με, Πιε μου, χρυσέ μου Πιε. Γιατί ἂν δὲ μ' ἀκούσης, ἂν δὲ με πῆς στὸ ποτῆρι, εἶμαι ἱκανὴ νὰ κάμω καμμιά τρέλλα. Καὶ ὁ γιατρός μου ἔχει πῆ νὰ ἀσπεύγω τὶς τρέλλες. 'Ακουσε, Πιε; 'Αν δέν ἀκουσε, νὰ με εἰδοποιήσῃς. 'Αλλὰ τί λέω, θεέ μου; 'Η τρελλὴ μου ἀγάπη γιὰ σένα με κάνει καὶ λέω τρέλλες. 'Αντίο, Πιε μου, ἀντίο! Καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶς τὴν ἀγαπημένην σου, ὅπως δέν σὲ ξεχνᾶει κα' ἡ ἀγαπημένην σου

ΧΑ-Ι-Ω Η ΛΥΓΕΡΗ

.....
ροῦ καὶ τὸ ἔβαλε στὴ ζυγαριά τοποθετώντας ἀντιστοίχως καὶ τὰ σχετικὰ βάρη.

Δυστυχῶς ὅμως, παρ' ὅλον ὅτι ἀφήρησε ἐπανελημμένως ἡ ἐπρόλιος σθεσε τυρόν, ἡ ἀπολύτως ἀκριβῆς ἰσορροπία τῆς πλάστιγγος, ὅπως τὴν θέλει ἡ φυλαργυρος πελάτις του, δέν πραγματοποιεῖται.

Εἶνε τόσο μικρὸν τὸ βάρος πού λείπει ἀπὸ τὸν τυρόν, ὥστε καὶ ἂν μίαν μύγα ἐκάθῃτο ἐπάνω, ἡ ἰσορροπία θὰ ἐπὶρηχτο ἀπολύτως. 'Ηδὴ ὁ ἀτυχὴς παντοπώλης ζητεῖ μίαν μύγα διαζύγιον.

Εἶνε χειμῶνας ὅμως, πού νὰ βρῇ;
***

ΜΙΑ ΑΓΕΛΑΔΑ
ΠΟΥ ΓΕΝΝΑ ΓΑΤΑΚΙΑ

Εἰς τὸ χωρίον Φρεστιγκλ, εὐρισκόμενον παρὰ τὸς πρόποδας τῆς κεντριολετικῶς λεωφόρου τῆς Νέας 'Ὀρκης, ὁ ἰδιοκτήτης μίας ἐγκυρίου ἀγελάδος ἀνέυρεν εἰς τὸν σταθλὸν τῆς ὀκτῆ ἀρτιγένητα γατάκια, τὰ ὁποῖα προφανῶς εἶχε γεννήσει.

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους τῆς 'Αβουσηνίας, οἱ ὁποῖοι ἐπ' εὐκαρίῃ τοῦ γεγονότος ἐδημοσίευσαν ἀρθρα εἰς ὅλα τὰ κτηνοτροφικὰ περιοδικὰ τῆς Γῆς. Δυστυχῶς ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι τὰ γατάκια αὐτὰ τὰ εἶχε γεννήσει εἰς τὸν σταθλὸν μίαν... γάτα.

Οἱ ἐπιστημονικοὶ κύκλοι ζητοῦν νὰ τιμωροῦνται αὐστηρῶς τοιαῦτα γάτα, πού παρασύρουν τὴν 'Επιστῆμην εἰς ἐσφαλμένας κατευθύνσεις!

.....
ροῦ καὶ τὸ ἔβαλε στὴ ζυγαριά τοποθετώντας ἀντιστοίχως καὶ τὰ σχετικὰ βάρη.

Δυστυχῶς ὅμως, παρ' ὅλον ὅτι ἀφήρησε ἐπανελημμένως ἡ ἐπρόλιος σθεσε τυρόν, ἡ ἀπολύτως ἀκριβῆς ἰσορροπία τῆς πλάστιγγος, ὅπως τὴν θέλει ἡ φυλαργυρος πελάτις του, δέν πραγματοποιεῖται.

Εἶνε τόσο μικρὸν τὸ βάρος πού λείπει ἀπὸ τὸν τυρόν, ὥστε καὶ ἂν μίαν μύγα ἐκάθῃτο ἐπάνω, ἡ ἰσορροπία θὰ ἐπὶρηχτο ἀπολύτως. 'Ηδὴ ὁ ἀτυχὴς παντοπώλης

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΥΓΑΣ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ, 'Απρίλιος. (Ι-δαιετέρα υπηρεσία «Παπαρούνας»). — Αύτην την στιγμήν πληροφορούμαι ότι α! κ. κ. Γκρέτα Γκάρμπο και Τζόαν Κρόφορντ συνηγνήθησαν εις φιλικόν μάτς. 'Ως αϊτία τής φιλικής συνηγνήσεως φέρεται τὸ γεγονός ὅτι ὁ ταχυδρομικὸς διανομὴς τοῦ Λὸς Ἀντζελες, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει τὸ εὐχάριστον ἔργον νὰ χωρίσῃ εἰς δύο ἴσα δέματα τὰς ἐπιστολάς πού στέλλουν ἀπὸ ἕνα τὰ μέρη τῆς γῆς οἱ θαυμασταὶ των εἰς τὰς δύο γοήσσας, κατὰ λάθος παρέδωκεν εἰς τὴν Τζόαν Κρόφορντ μίαν ἐπιστολὴν περὶ σσοτέραν. Τοῦτο ἐθεωρήθη θανάσιμος ὄβρις ἀπὸ τὴν Γκρέτα Γκάρμπο, ἣ ὁποία ἐκάλεσε τὴν κ. Κρόφορντ εἰς φιλικὸν μάτς τὰς φάσεις τοῦ ὁποῖου παρηκολούθησα σύμπασα ἡ Ἀμερικὴ ἀπὸ ραδιοφώνου. Ἡ τηλεφω

τογραφία πού σὰς ἀποστέλλω συνημμένως παριστᾷ τὰς δύο συμπαθεῖς καλλιτέχνιδας εἰς μίαν ἐνδιαφερόσαν φάσιν τοῦ ἀγῶνος, κατὰ τὴν ὁποία ἡ μία λέγει εἰς τὴν ἄλλην συνηγνισί:

—Κρόφορντ εἶσαι σὺ ἡ Σκρῶφορντ, μωρή;

Καὶ ἡ ἑταῖρα (τυπογραφικὸν λάθος ἀντὶ «ἑτέρα») ἀπαντᾷ εἰς ἀπαιστον Γκαλχωρικὴν διάλεκτον:

—Γάρμπο εἶσαι σὺ, μωρή ἡ Ἀγάριμω;

Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι ἡ φωτογραφία τῶν συμπαθῶν καὶ τόσο ἀγαπημένων καλλιτεχνιδῶν, δὲν εἶνε ὁμιλοῦσα, ἡχητικὴ ἢ ἄδουσα, διαφορετικὰ οἱ ἀναγνώσται τῆς «Παπαρούνας» θὰ ἤκουον καὶ ἄλλας εὐγενεϊκάς φράσεις ὡς ἡ ἀνωτέρω.

Ο,ΤΙ ΛΕΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΛΛΑ Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ», ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΕΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
«**ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ**». Δυστυχισμένη Γερμανία! Παλαίουςα μεταξὺ δύο κόσμων, τοῦ ματαιοῦ τούτου κόσμου καὶ τοῦ ἄλλου, ὁ ἀκατάβλητος αὐτὸς λαὸς, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ζῆσῃ καὶ θὰ ζῆσῃ, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ ἀρχισυντάκτης μας κ. Μίνως Χιτλεριδάκης διὰ νὰ διατρανώσῃ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος διέρχεται ἡμέρας αὐτόχρημα δραματικὰς. Καὶ ἡ μικρὴ Ἑλλάς παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέρον τὴν δραματικὴν καὶ πάλιν πάλιν τῶν δύο αὐτῶν κόσμων, μετ' ὑπεύθυνον δῆλωσιν τῆς ἐφημερίδος μας, ἣ ὁποία θέλει νὰ εἶνε ὁ καθεὶς νοικοκύρης εἰς τὸν τόπον του: Ὑπεράνω ὅλων ὁ «**Νοικοκύρις!**» «**ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ**». Γάβ, γάβ! Γάβ, γάβ! Μὲ κυνικὸν θράσος καὶ μετ' ἀφέλειαν ἀξίαν καλυτέρας τύχης ἀπευθύνονται τὰ φιλελεύθερα ὄργανα εἰς τὰ φιλόδηρα αἰσθηματὰ τῆς παρατάξεως αὐτῆς. Καὶ ἀποροῦν διότι δὲν τοὺς ἐσφάζωμεν, ἐκδικούμενοι. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν τοὺς ἐσφάζωμεν! Ἐκδικούμενοι. Δὲν τοὺς ἐσφάζωμεν. Οὔτε θὰ τοὺς σφάζωμεν. Τί θὰ καταλάβουν ἂν τοὺς σφάζωμεν; Καὶ τί θὰ καταλάβωμεν ἂν δὲν τοὺς σφάζωμεν; Ἡ—διὰ νὰ ἔχωμεν καλὸν ἐρώτημα: Τί θὰ καταλάβωμεν, ἔστω, ἂν τοὺς σφάζωμεν; Ἀλλ' οἱ φιλελεύθεροι θέλουν νὰ τοὺς σφάζωμεν. Διότι ἐλπίζουν εἰς παλινρθωσιν καὶ εἰς νέαν ἐγκατάστασιν των εἰς τὸν κορβανῶν. Καὶ τότε, σφαγμένοι καὶ μὴ, ἀσφαχοὶ καὶ μὴ, σφάγια καὶ μὴ, θὰ εἰσβάλουν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν ἀποζημιώσεων πού θὰ ἀνοιχθοῦν. Καὶ τότε, νέαι πληγαὶ θὰ ξεσθοῦν, νέαι κρουνοὶ δημοσίου χρήματος θὰ ρεῦσουν. Καὶ τὸ αἷμα θὰ ἐξαργυρωθῇ μετ' ἡρῆμα. Χρῆμα πολὺ, χρῆμα ἀφθονόν. Ἀλλὰ χρῆμα πολὺ, ἀλλὰ χρῆμα ἀφθονόν δὲν ὑπάρχει—ἐπὶ τοῦ παρόντος—εἰς τὸν

κορβανῶν. Ἀλλὰ θὰ ὑπάρξῃ. Καὶ ὅταν ὑπάρξῃ, οἱ φιλελεύθεροι θὰ ἀναλάβουν αὐτομάτως τὴν ἐξουσίαν. Μέχρι τότε ὅμως... δὲν θὰ τὴν ἀναλάβουν. Διότι δὲν θὰ τοὺς δοθῇ καιρὸς νὰ ἀναλάβουν.

«**ΝΕΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ**». — Μὰς ἐρωτοῦν καὶ θὰ ἀπαντήσωμεν, ἀφοῦ οὔτε κατὰ τὴν ἀγίαν αὐτὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν, δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐπιβάλουν σιωπὴν εἰς τὰ πάθη των. Καὶ ἐννοοῦν νὰ ρίχνουν στὴ φωτιὰ λάδι, ὡς Ἑλληνες πρὸς Ἑλλήνας πού ζοῦν ἐν τῇ Ἑλλάδι. Εἶνε λοιπὸν ἀπαραίτητον, κύριοι λαϊκοί, νὰ ξεκινάτε πάντοτε ὡς παρτάξεις; Ἀλλὰ τί παρτάξεις; Τίνος, κατὰ τίνος, ἐπὶ τίνος, ἀντὶ τίνος; Ὑπάρχει κανεὶς ὁ ἀντιτείνων; Ἐὰν ἐνθυμηθῆτε λοιπὸν πάντοτε ὅτι ἐπάθατε καὶ ὅτι ἐπάθαμεν, ὅτι ἐφάγομεν καὶ ὅτι ἐφάγατε; Ὡστε ἔτσι! Ἡ ἀπλὴ ἀναγραφή τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων ἀποτελεῖ παραποίηση. Σοβαρῶς λέγονται αὐτὰ; Καὶ παραουσιαζόμεθα ὡς συνήγοροι τῶν κινηματιῶν, ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ συμμετέχομεν εἰς τὸ κίνημα καὶ ἐπειδὴ δῆθεν ἐφρονεῖσάμεν ὅσους ἐφρονεῖσάμεν; Σοβαρολογεῖτε λοιπὸν ὅταν λέγετε ὅτι σὰς ἐφρονεῖσάμεν; Εἶδατε λοιπὸν τὰς σφαιράς πού ἐβγήκαν ἀπὸ τὰς κἀνας τῶν ὄπλων; Τὰς εἶδατε πού ἐχάραξαν τὴν αὐλακὰ των εἰς τὸν ἀέρα; Μὰ αὐτὸ εἶνε τελεία ἀπαυλάκωσις; Δὲν τ' ἀφίνετε αὐτὰ, κύριοι Τσαλδαρικοί; Ἀντὶ νὰ σιγήσετε καὶ νὰ κατασιγάσετε τὰ ἀκατασίγαστα καὶ σιγηλὰ πάθη, σεῖς τὰ ἀνασιγάσετε, τὰ ἐπισιγάσετε καὶ τὰ ὑποσιγάσετε. Πρὸς θεοῦ! Δικαστέ μας, σκοτώσατέ μας, κάνετε μας ὅτι θέλετε, ἀλλὰ μὴ μὰς φυλακίζετε, μὴ μὰς δικάζετε, μὴ μὰς καταδικάζετε, μὴ μὰς λαμβάνετε ὑπ' ὄφιν. Ἀφίστε μας νὰ πάμε στὸ διάβολο!

(Ἐπεταί συνέχεια)

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου τῶν ἀνεργῶν διανοουμένων ἐδόθη προχθὲς ἡ διάλεξις τοῦ γνωστοῦ λογίου κ. Λουκούλλου Σφιστολῶρα περι... Καρταϊσκάκη...

ΜΕΓΑΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

τοῦ διασημοῦ συγγραφέως

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

(Συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ. Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ἐπιστολὴν σημαίνει ὅτι... «θὰ λάβετε γράμμα».

ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ὅταν εἰσαθε ἀνεργὸς καὶ ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸν συγγραφέα κ. Παπαντωνίου, θὰ πῆ ὅτι τὸ κρεβάτι σας διαδετεῖ πολλὰς θέσεις.

ΤΑΒΑΝΙ. Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας τὸ ταβάνι σημαίνει ὅτι κοιμάσθε... ἀνάσκελα.

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ. Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ἀρτοποιεῖα, θὰ πῆ ὅτι ἐπιπέσατε τὸ βράδυ νηστικός.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ. Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ἕναν ἀναγνώστη τῆς «Παπαρούνας», ψάχτε νὰ βρῆτε καὶ τοὺς ἄλλους... μισοῦς.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ὅταν ὄνειρευτῆτε τὸν Βενιζέλο, σημαίνει ὅτι ἔχετε πάθει ἐφιάλτην.

ΦΩΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. Ὅταν ἰδῆτε φῶς τῆς ἡμέρας σημαίνει ὅτι... ζυγνήσατε.

ΣΥΖΥΓΙΟΣ. Ὅταν ἰδῆτε εἰς τὸν ὕπνο τὴ γυναῖκα σας, νὰ εἰσαθε θεβαιοὺς ὅτι βλέπετε τὸ ἴδιον ὄνειρο μετ' αὐτῆς... φίλους σας.

ΟΝΕΙΡΟΝ. Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ὅτι βλέπετε ἕνα... ὄνειρον, σημαίνει πῶς... δὲν ξέρετε τί σὰς γίνεται.

ΛΕΠΤΑ. Ὅταν ὄνειρευτῆτε ὅτι ἔχετε πολλὰ λεπτὰ, ζυγνήσατε ἀμέσως καὶ πηγαινέτε νὰ... ξαλαφρώσατε.

ΑΚΑΘΑΡΣΙΕΣ. Ὅταν πάλι ἰδῆτε ὅτι εἰσαθε βουτηγμένους μέσα στὶς ἀκαθαρσίες τότε ἢ θὰ γίνετε ὑπευργὸς ἢ θὰ μείνετε... ἐκεῖ πού εἰσαθε. Πάντως τὸ ὄνειρο αὐτὸ εἶνε κακὸ διότι ὑπάρχει φόβος νὰ σὰς... καθαρίσων!

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ

Ἡ ὁδηγὸς ἀλογο-παίγνιων

(Συνέχεια)

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Συλλαμβάνετε ἕνα γνωστὸν σας ἀπὸ τὸν γιακᾶν καὶ τοῦ λέτε:

—Ἐχεις βρώμικα δόντια!

Μπορεῖ νὰ σὰς ᾄδῃ:

—Ὅχι βρ' ἀδερφέ! Τὰ δόντια μου εἶνε κάτασπρα. Τὰ καθαρίζω κάθε ἡμέρα...

Σεῖς, ὅμως, θὰ ἐπιμένετε:

—Εἶνε βρώμικα καὶ μαῦρα. Τὰ θλέπω!

Ἐάν, ὅμως, κί' αὐτὸς ἐπιμένει ὅτι τὰ δόντια του εἶνε καθαρά, τότε τοῦ λέτε:

—Κάνε μου τὴ χάρι, σὲ παρακαλῶ, νὰ παραδεχτῆς ὅτι τὰ δόντια σου εἶνε μαῦρα, γιὰτὶ ἄλλοῶς δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ τὸ καλαμποῦρι.

Αὐτὸς βεβαίως θὰ πεισθῇ — ἐν ἀνάγκῃ τὸν πληρώνετε, καὶ θὰ πῇ:

—Ναί, βέβαια, τὰ δόντια μου εἶνε μαῦρα. Ἐχεις δίκην...

Τότε, ὅπως τὸν κρατᾶτε ἀπ' τὸν γιακᾶ, τοῦ λέτε:

—Πᾶμε νὰ σοῦ δώσω ἐγὼ κᾶτι, πού θὰ γίνων τὰ δόντια σου κάτασπρα.

Καὶ τὸν σύρετε σ' ἕνα Ζαχαροπλαστεῖον.

—Γκαρσόν, φωνάζετε, φέρε μου μιά σοκολατίνα.

Ὅταν σὰς τὴν φέρουν, τὴν πιάνετε μετ' αὐτὰ δόντια σας καὶ τὴν προσφέρετε στὸ φίλο σας:

—Τί εἶνε αὐτό; θὰ σὰς ρωτήσῃ.

Πρέπει τότε νὰ ἀπαντήσατε ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ τὰ χάσετε:

—Εἶνε... ὁ δ ο ν τ ὁ π α σ τ α!

Καὶ τὴν τρώτε. (Τὴν καρπαζᾷ, ἐννοεῖται).

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Φροντίζετε νὰ ὀνομάζωσθε Ἄ-

ρης. Κατόπιν λαμβάνετε τὸν ἑαυτό σας καὶ τὸν... αὐτοκτονεῖτε. Ποντρεύσατε δηλαδὴ καὶ μετὰ ἐνέα μῆνας τὸ ἀργότερον ὑποχρεώσετε τὴν σύζυγόν σας νὰ σὰς κάμῃ ἕνα παιδί.

Κατόπιν δημοσιεύετε εἰς τὰς ἐφημερίδας μίαν ἀγγελίαν ὅτι πωλεῖτε οἰκόπεδα εἰς καλὰς τιμὰς. Οἱ φίλοι σας θὰ σπεύσουν νὰ σὰς ἐρωτήσουν:

— Καλὰ, πού τὰ βρήκες ἐσὺ τὰ οἰκόπεδα;

Μὴ βιασθῆτε σεῖς νὰ τοὺς σκάσετε τὸ καλαμποῦρι. Ἀφίστε τοὺς νὰ ἀνυπομονοῦν. Ὑπάρχει μιά παροιμία πού λέει: ἀλάργα-ἀλάργα τὸ φύλλ γιὰ νάχῃ νοστιμάδα. Ἐτσι εἶνε. Μὴ τοὺς ἀραδιάζετε τὸ ἕνα καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Ὅλο καλαμποῦρι ἐπάνω στ' ἄλλο καὶ πάθουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ νὰ τὰ βρῖσκετε στὴν «Παπαρούνα», αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐφοδεύετε ἀμέσως-ἀμέσως ὅλα. Ὅχι! Κάντε καὶ λίγη οἰκονομία! Χασομερῆστε λιγάκι καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο! Δὲν ἔχετε καμμιά ἀσχολία στὴ ζωὴ σας;

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

ΑΙΝΙΓΜΑ:
Είμαι ηλεκτρικός σπινθήρ,
μέ φέρνει ή μπάρα κι' ή βροχή,
κάνω ένα κρότο τρομερό
καί όλοι τρέμουνε στή γή.
Τί είμαι ;

ΛΥΣΙΣ:
'Ο Κονδύλης.

***

ΑΙΝΙΓΜΑ:
Τρέχω, τρέχω σαν λαγός
κι' όμως είμαι στρατηγός,
"Ηρώα μ' έκαναν αι φήμαι...
Πού είμαι ;

ΛΥΣΙΣ:
(Σημ. «Παπαρούνας». — Παρακαλούνται οι κ. κ. αναγνώσται να αποστείλουν τās λύσεις των εις τὸ Τμήμα Γενικής Ασφαλείας.)

***

ΑΙΝΙΓΜΑ:
Τρώγω, πίνω μιὰ χαρά
καί γεμίζω τήν κοιλιά μου,
κι' όταν θενά κοιμηθῶ,
τότε πάω στή δουλειά μου!
Τί είμαι ;

ΛΥΣΙΣ:
'Ο βουλευτής.

***

ΑΙΝΙΓΜΑ:
"Έχει μάντρα γύρω-γύρω,
μέ σκοπιές καί μέ σκοπούς,
κάγκελα στα παραθύρια
κι' όλο μπαγλαμά άκούς.
Τί είνε ;

ΛΥΣΙΣ:
Τὸ σπίτι τοῦ μέλλοντος !

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ;

Τὸ μελῆ μας βοήθαμε με τὰ "Απονενομημένα Διαβήματα" "Όλοι οί "Έλληνες λόγιοι καί μπακαλόγιοι τὰ διεκδικούν γιά δικά τους. Καί ἐνῶ στὸ προηγούμενο φύλλο δημοσιεύσαμε τήν εικόνα τοῦ "Ονειροῦ Κελεπούρη, καλή τή πιστεί, νὰ πού ἐπαρουσιάστρε στὰ γραφεία μας ὁ ἄνωτέρω νεαρός Ισχυροδύμενος ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ "Ονειρος Κελεπούρης καί ἀξιών νὰ δημοσιευθῆ ἡ φωτογραφία του ὡς ποιητοῦ τῶν "Απονενομημένων Διαβημάτων» εἰς τήν αὐτήν θέσιν καί με τὰ αὐτὰ στοιχεία δυνάμει —λέει— τοῦ περὶ τύπου Νόμου! Καί εἰς ἀπόδειξιν τῶν Ισχυρισμῶν του μᾶς ἔφερε τὸ παραπλευρῶς δημοσιευόμενον ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Μπαρούφες Ποθολάνταχτες».

ΑΠΟΝΕΝΟΜΗΜΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΣΤΟΥ ΝΤΟΛΜΑ Τ' ΟΝΕΙΡΟΠΑΡΣΙΜΟ

Νά ζῆ κανείς ἢ νά μὴ ζῆ ;
"Όντας μέσ σ' ἕνα ρεστωράν
γυρέψης ἕνα γιολατζῆ
κι' ἀρχίζουνε νά σέ βαρᾶν,
σφυράν, σφυράν, σφυράν, σφυράν
βαπόρια στήν ἀράδα
καί φαίνετ' ὅλος τράμος
ὁ λαστρόμος
στὴν κουραστὴ φορῶντας νιτσε-
(ράδα.
Τότενες καί ἡ κάθε σουσουράδα
μέ μιὰν ἀνείπωτη σκληράδα
ἔχοντας πᾶ στὴν ὄψη τῆς σκου-
(ράδα
ἀπὸ τοῦ ἡλιοῦ τὸ τσίμπημα τ' ἀψὺ
γεμίζει μέ τσουρέκια ἕνα ταψί
καί ξεκινάει ντυγροῦ κατὰ τὸ
(φούρνο,
λέγοντας: παινέμενε μου φουρ-
(νάρη,
γρίκα τὸ τομομπλι πῶς κορνάρει
ἀπ' τὴ γωνιά, καθὼς τὰ σούρνω
τὰ ἀλόγλυκα μελομακάρουνά μου
καί τὸνα τὸ ποδάρι μου πονά μου.
Νά, τὸν καϊμό μου τώρα σ' ἀνι-
(στόρησα
κι' ἀπόμεινα
ἢ λατρεμένη σου ἡ γκόμινα
ὡσότου νά γενῶ κι' ἐγὼ μαστό-
(ρισσα.

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

(Ἐπὶ τὴν ἀστοχαστὴ καί μυριο-
πλουμιστομπερδεμένη συλλογή μου,
«Παπαρούνοφύλλα καί Τσουκνί-
δες».)

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΩΣΠΕΚΤΙΚΟΤΗΤΟΣ;

Στὸ προηγούμενο φύλλο μας ἐδημο-
σιεύθη ἡ εἰκὼν τοῦ παντοπῶλου κ. Πού-
λου Πουλοπούλου, δράστου τῶν γνω-
στῶν πεζοτράγουδων πού ἔχουν τὴν ἄ-
τυχία νὰ διαβάζουν οἱ ἀναγνώστες μας.
"Ο ποιητὴς μᾶς εἶχε δηλώσει ὅτι λόγῳ
τῆς τρέλλας του νὰ δημοσιεύῃ τραγού-
δια ἔχασε τὸ μπακαλίκο του. Φαίνεται
ὅμως ὅτι πρόκειται περὶ ἀπάτης. Διότι
σήμερον παρουσιάσθη εἰς τὰ γραφεία
μας ὁ ἄνω εἰκονιζόμενος νεαρός ποιη-
τῆς, ὁ ὁποῖος διεκδικεῖ τὴν πατρότητα
τῶν δημοσιευθέντων ἔργων, ἀπήτησε
δὲ δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου νὰ
δημοσιεῦσάμεν τὴν φωτογραφίαν του
εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καί με τὰ αὐτὰ
στοιχεία, διότι αὐτὸς καί μόνον αὐτὸς
εἶνε ὁ γνήσιος Πούλος Πουλόπουλος.
Εἰς ἀπόδειξιν μᾶς ἔφερε καί τὸ παρα-
πλευρῶς δημοσιευόμενον "Απελπιστικὸν
Πεζοτράγουδόν» του.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΟ

ΜΠΑΡΟΥΦΕΣ ΠΟΘΟΠΛΑΝΤΑΧΤΕΣ

Χίλιες χιλιάδωνε φορές στόπα,
μωρή, πῶς τοῦ κορμιοῦ σου τὸ ἀν-
θόγαλα σθουνιές συμποθούσιμι-
χτες στ' ἀποσπεννοῦ τὸ ἀναγού-
λιασμα στ' ἀμάφραντο τὸ γουργού-
ροξεφλοῦδισμα πανέννοστα μα-
ράγγιαζε. Κι' ὦ, σάν πριχουῦ τὰ
κουρμασόφυλλα βουλιάζουνε μέσ
στὸ μουντὸ τὸ μούχρωμα ἀνάερα
μπουσουλιῶντας ἀπ' τ' ἀνεμοστρο-
βίλισμα καί στὸ βιλλιφριτσόπλη-
χτο τ' ἀπάγγειο μονορροφίξες
τοῦ πόθου τ' ἀπανύχτερου τὸ μάλ-
λιασμα. Φάνου λοιπόν λαχανομα-
ρουλόφιλος, μέσ στοῦ σαλατεροῦ
τὸ ἀρίφρητο ἀνακάτωμα —μανό-
λιες καί τσαουκικοῦ! — ἀφοῦ καί
στὸ ροσόλυμα ροσόλια καί σερμητέ
σια ἀπ' τὰ μπατζάκια σου τρεχού-
μενα ἐξαμῶνεις στὸ πανέθυρο, ὠ-
ριθόμουτρα, μὰ καί κουφαλοκού-
τρω! Μπάς καί στὰ σπλαχνοπλέ-
μονα βυθῶς στὰ σαλιοπέμονα, ὦ
Ἐλένη! Μὰ κι' ἄ πετάς τ' ἀψήλου
βάστα —ἀλλοίμονο! —κακὸρρικὴ
καί μὴ νογᾶς τοῦ νοήματος τ' ἀπό-
σφαχτα φαρφοροταρισμαμένη στὰ
ὠριοπλουμιστά. Κι' ὡς ὁ Πνευ-
κράντι στὴ Μανὼν νοτατοσέρνον-
τας στὰ πόδια τῆς ἀπίθωνε τὸν
ἐαυτοῦ τὸν οὐλον, ἔτσι ἀπὸ τῆς
καταραμένης μου ψυχῆς τὰ τρι-
σβάθᾳ τῆς κράζω σου: Σιχτήρ!

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

"Άλλοτε ἔμπορος ἀποικιακῶν,
καταστραφεὶς λόγω τῆς μούρ-
λιας πού τὸν ἔπασε νὰ γράφῃ
πεζοτράγουδα.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΜΙΑ ΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ...ΘΕΟΝ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ
Στοῦ «Ἄλλου Κόσμου» τὴ φαρδιά καὶ μακαρία πλάξ,
συντάκτη μας ἐστείλαμε νὰ κἀνῃ ρεπορτάζ.
Συνέντευξη με τὸ Θεὸ ἐπῆρε, μεγαλείον,
καί ἄκουσε τὴ γνώμη του ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων.
Ἐστερα στὸν Παράδεισο ἐνῶ ἐπεριπάτει
συνήτησε τὸν ἐνδοξὸ φιλόσοφο Σωκράτη.
Τοῦ πῆρε μιὰ συνέντευξη λοιπὸν ἐκτεταμένη
πού δὲν θὰ τὴν ξεχνᾶ ποτέ,
κι' ἔμαθε πῶς οἱ φοιτηταὶ
μέ τὰ κασκέττα πού φοροῦν εἶνε...χαριτωμένοι!
Ἐστερα βρῆκε τὸν Ἄδᾶμ, τὴν Ἐῶα, τὸν Γιαγκούλα
καί γίλιους ἄλλους ρώτησε καί τοῦ τὰ εἶπαν οὐλα.
Με τὸν Θεὸ μαζὺ μετὰ, στὴν Κόλαση τραβῆξαν,
καί εἶδαν πράγματα πολλὰ, πού γέλασαν καί φρίξαν!
(Συνέχεια)

—Θεέ, τοῦ λέω, τὸ Διάβολο θὰ ἤθελα νὰ δῶ...
—Δὲν εἶν' ἐδῶ, παιδάκι μου, εἶνε...ἐξ' ἀπ' ἐδῶ!
—Ἐξυπνος μούγινε, Θεέ, κάνεις καί πνεῦμα πρώτης!
Ἡ «Παπαρούνα» φαίνεται σὲ πῆρε στὸ λαϊμὸ τῆς.

—Τώρα τὸ πῆρες μυρουδιά... καλὰ σου ξυπητούρια!...
Τί νόμιζες πῶς οἱ Θεοὶ δὲν κάνουν...καλαμπούρια;
—Κάνε, Θεέ μου, ἐλεύθερα, ποῖος θὰ σοῦ κάνει σχόλιο;
Τί δια'λο, μόν' ὁ Λάσκαρης θὰ τάχει μονοπῶλιο;

Καί γᾶσου πάνω στὴ στιγμὴ ὁ Διά'λος πλησιάζει
καί ἀπ' τὰ νύχια ὡς τὴν κορφή με φόβο με κυττάζει.
—Γνωστὸς, τοῦ λέω, μού φαίνεσαι. Θὰ θυμηθῶ...γιὰ στάσου...
—Μὴν εἶσαι παντρεμένος; —Ναί...
—Ἐγὼ εἶμαι ἢ...κυρά σου!
Μ' ἀπήνησε ὑποκλιθεὶς
καί τὸν ἐπίστεψα εὐθύς.

—Πῶς τὰ περνᾶνε ὅλοι ἐδῶ πού ἔχεις μαζεμένα;
—Δοξάζουνε τὸν Ἰψιστο πού πέσανε σέ...μένα!
—Εἶνε ἀλήθεια, αὐτὸ πού λέν, πῶς ἐσπρωξες τὴν Ἐῶα
πιὸ πρώτα κι' ἀπὸ τὸν Ἄδᾶμ τὸ μῆλο γιὰ νὰ φᾶῃ;
—Ἐγὼ πολὺ τὸν ἀμάνε τὸν πῆρες καί κατέβα
ὄποιος σὲ μένα ἀσεβᾶί δὲν τὴν καλοπερνᾶει...
—Τί θές νὰ πῆς; Δὲν ἐνοῶ!

—Σκάσε καί παλουκώσου,
γὰ μάθης πρώτα κι' ὕστερα νὰ πέρνης στὸ λαϊμὸ σου!
Καί κινώντας τὴν οὐρά του
μίλησε πᾶ πάρα κάτω:
—Ποτὲ ἡ Ἐῶα ἀπὸ ἐμὲ κακὸ δὲν εἶχε πάθει,
κι' οὔτε τὸ ἀμῆλο» ἤξερα, αὐτὴ μοῦ τῶχει μάθει!
—Καί δὲν τῆς τόκανεσ ἐπὶ σ' ἀμαρτημά τῆς, ἔ βρε.
—Ὅχι, σοῦ λέω, δὲν τόξερα, ἐκείνη τὸ...ἐφεύρει!

—Πῶς πάει ἡ κίνηση στὴ Γῆ, τί βλέπεις, ἀμαρτάνουν;
—Ἄς εἶν' καλὰ οἱ ἄνθρωποι, ὅ,τι μποροῦνε κάνουν!
Θὰ εἶχα ἑκατομύρια ἄκουμα στὸ μαντρί,
μὰ ὅσο κι' ἂν πασιόσουνε
κι' ὅσο νὰ ἀμαρτήσουνε
ἔρχεται ὕστερα ὁ παπᾶς καί τοὺς τὰ...συγχωρεῖ.

—Εἶνε ἀλήθεια πῶς ἐσὺ στὴ Γῆ μας ρεμπελεύεις
καί τοὺς ἀνθρώπους τὸ κακὸ νὰ κάνουν συμβολεύεις;
—Ἐγὼ, μάλιστα, φίλε μου, σκαλίζω τὸ μυαλό τους,
τοὺς λέω νὰ κάνουν τὸ κακὸ, ἀν'θέλουν τὸ...καλὸ τους.

Δύο τρυφεραὶ καλαιομερολογητίσ-
σαι αἱ ὀποῖαι κάνουν τροτουάρ εἰς
τὴν Κόλασιν.

—Γιὰ ὅσους κάνουν τὸ κακὸ δὲν νοιάζεσαι καθόλου;
—Τί νὰ με νοιάξῃ; "Όλοι αὐτοὶ πᾶνε κατὰ...διαβόλου.

—Οἱ καλογέροι, Διάβολε, πού τρέβουν τὸ πιπέρι;
—Σ' αὐτοὺς κρατᾶω ἀπόσταση, γιατί... μού βάζουν γέρι.
—Ὡστε δὲν εἶν' πελάτες σου κι' ἐκεῖνοι, βρε... παιδί μου;
—Ὅχι, δὲν εἶν' πελάτες μου, τυγχάνουν... βοηθοί μου!
—Γιὰ τίς καλδῶγρες, τί λές; Νηστεύουνε τὸ κρέας;
Τότε ὁ Διά'λος με κυτᾶ
καί μειδιώντας μ' ἀπαντᾶ:
—Ναί, ναί, τὰ διαβάσα κι' ἐγὼ τὰ περὶ...Κερατέας!

—Γιὰ τὸ Θεὸ οἱ ἄνθρωποι τί λένε στὸ μυαλό τους;
—Πέσ' μου ἐπὶ πού κατορθώνεις
τίς σκέψεις ὄλων νὰ...γραπώνης...
—Λένε ὅτι: με τὸ Θεὸ βρῆχαν τὸ...διαβόλο τους!

—Ἄμα κανεὶς ἀμαρτωλὸς στὴν Κόλαση ἀτακτιῇ

τί τιμωρία ἔχετε γιὰ νὰ τὸν σφρονηθῇ;
—Πολὺ εὐχαρίστως ἀπαντῶ εἰς τὴν ἐρώτησή σου:
τὸν κλείνουμε, μιὰ μέρα δυὸ, ἐντὸς τοῦ...Παραδείσου!
—Κι' ἡ τιμωρία δὲ αὐτὴ νομίζεις ὅτι φθάνει;
—Δὲν με ρωτᾶς καλύτερα: μετὰ τὸ ξανακάνῃ;
—Γιὰ πέσ' μου, Διά'ολε: μ' ἀπατᾶ καθόλου ἡ κυρά μου;
—Δὲν ξέρω, μούπε, με καῦμὸ
πῶς νὰ τὴν πάρω στὸ λαμῶ;
Ἐγὼ, μιὰ φορὰ, δὲν ἔβαλα ἄκουμα τὴν...οὐρά μου...
—Ἐχεις κᾶναν ἐπίσημο ἐδῶ, τοῦ λέω στὸ τέλος;
—Δὲν ἔχω ἄκουμα, μὰ θὰ ῥθῆ κάποτε ὁ... Βενιζέλος.

—Γειά σου λοιπὸν, κύρ Διά'ολε, θὰ πάω μιὰ βόλτα τώρα,
παραχασομερήσαμε καί πέρασε ἡ ὥρα.
—Ποῦ θὰ σὲ βρῶ καμμία φορὰ, ἔξω γιὰ νὰ τὸ ρίξουμε;
—Νὰ δώσουμ' ἕνα ραντεβού κάτω στὴ Γῆ νὰ ἀμίζουμε.

Δώσαμε ἕνα «ἐγγλέζικο» κι' οἱ δυὸ μας ἀμοιβαίῳ,
μὰ ὅταν ἐχωρίζαμε, σκέφτηκα καί τοῦ λέω:
—Πέσ' μου, τί ρούχα θὰ φορᾶς στὴ Γῆ νὰ σὲ γνωρίσω;
μὴ, κατὰ λάθος, πάρω, φεῦ, κᾶναν παπᾶ ἀπὸ πίσω!...
—Αὐτὸ πού τώρα μ' ἐρωτᾶς εἶνε σωστὴ βλακεία.
ὅπου γυρίσεις θὰ με δῆς, φορᾶω... γυναικεία.
—Καλὰ, τοῦ λέω, κι' ἐφύγα μαζὺ με τὸ Θεὸ,
ἔπρεπε καί τῆς Κόλασης νὰ δοῦμε τὸ λαό.

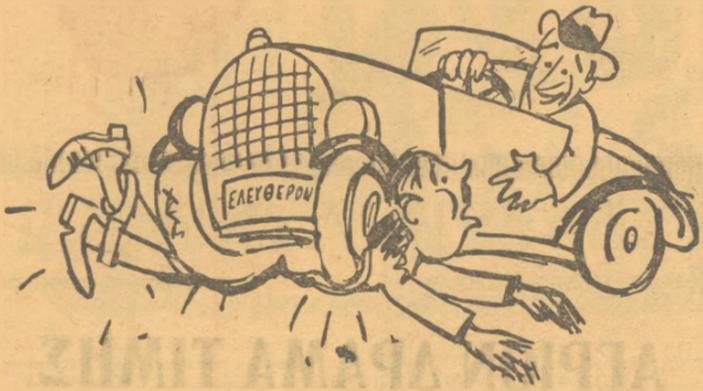
Πιὸ πέρα, βλέπω ἕξαφνα μπροστά μου τὸ Σουρῆ
πού μιὰ ρίμα ἔψαχνε στ' «Ἄντρούτσος» γιὰ νὰ βρῆ.
Τοῦ εἶπα ἀμέσως μερικὲς πού...σκέπτεσθε καί σεις,
μὰ δὲν θὰ σᾶς τίς γράφω ἐδῶ,
ὅχι πῶς θίγουν τὴν αἰδῶ,
μὰ θέλω νὰ ξεκουραστοῦν λιγάκι οἱ...Εἰσαγγελεῖς!

—Σουρῆ μου, στῆς Κολάσεως πῶς σ' ἔκλεισαν τοὺς τοίχους;
—Τίποτ' ἄλλο δὲν ἔκανα, μόνο π' ἔγραφα...στίχους!
—Σ' ἀρέσει ἡ «Παπαρούνα» μας διδασκαλε Γιωργάκη;
—Εἶνε πολὺ-πολὺ ἐξυπνη... κουτίνε τῆ λιγάκι.
—Διάδοχό σου ἔχομε κανέναν, ποιητὴ μου;
—Διάδοχο στὴν ποίηση ἄφισα τὸ παιδί μου!
—Μὰ ὁ Κρίτων γράφει σοδαρά, κρούει αἰσθημάτων τέλεια.
—Τὸ ἴδιο κάνει' τί μ' αὐτὸ; Δὲν προκαλοῦν τὰ γέλια;

—Γιὰ μένα ποιά εἶν' ἡ γνώμη σου; Τί λέει ὁ λογισμὸς σου;
ὡς ποιητῆς σατυρικὸς δὲν εἶμ'... ἀνώτερὸς σου;
Γῆ μετριοπροσῆνη μου τότε, πού λές...θαυμάζοντας,
κουνήσε τὸ κεφάλι του καί ἔσυρε καλπάζοντας.

Ποῖὸ κάτω βλέπω μιὰ γρηᾶ λοζᾶ νὰ με κελάρῃ.
—Ποιά νᾶνε σκέπτομαι αὐτὴ πάλι πού με...κορτάρει.
—Δὲν με γνωρίζεις φίλε μου; μού λέει προσβεβλημένη,
"Όμηρο δὲν ἐδιάβασες; Εἶμαι ἡ... «Ὀρσία Ἐλένη»
—Ἐσὺ ἡ Ἐλένη! Χὰ γὰ γὰ! Ἄπαιξε βλασφημίας...
Γι' αὐτὰ τὰ μούτρα ἔγινε ὁ πόλεμος τῆς Τροίας:!!
(Συνέχεια)

ΕΙΣΩ ΠΛΑΚΩΝΕΙ ΤΟ ΦΙΛΟ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Ό αυτοκίνητιστής.— Βρέ Κώστα, τί γίνεται; Χρόνια είχα να σε ιδώ... Είσαι καλά;

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Γιάννην Γύλαρη, Διευθυντήν 'Εθνικού Θεάτρου. — Τί τοί έχετε κάνει του κ. Παύλου Γρυπάρη του ποιητή και δηλαρχηού; Σε τελευταίω γραμμα του μάζ απειλεί ότι αν δεν δημοσιεύσουμε την συνεργασίαν του στην ίδια θέση και με τα ίδια στοιχεία θα ρήη στα γραφεία μας και θα τὰ κάνη συμπαράλια. Κυριως τον έθεξε μια φράση σας, θεινή που λέει: «Μπρόβαλε μέρα λιβανή και χαδιαρομανέστρα!» Είνε βέβαιος πώς τον βρίζετε!

Κον Δ. Λογοθέτοπουλον, πρίταν, γυναικολογοθετάωνλον κλπ. — Βρέ αδερφέ, δέν έπιτρέπεται ένας κωτζαμάν πρίτανις να ανακατεύεται με τη λογοτεχνία και να προαπαθή να εκμαεύση τη γνώμη μας για τὰ πρωτόκλια του. Στο κάτω-κάτω έμεις τί έχουμε να χάσουμε; Δημοσιεύοιμε άδω το τεράστιχό σας, για να δούν κ' οι πελάτες σας.

ΕΛΕΓΓΙΟ ΣΕ ΜΙΑ ΛΕΧΟΥΣΑ. Άμμένα, πόπεσε στα χέρια μου και στα μαχαίρια μου! Μές στην καρδιά μου, σπαραγμέ, πώς (άντηρούσε, δντας, γραμμή, στριγγιάζαν οι λεχού- (σεσ), δχουνοϋς, και να μου φύγη, πύργαινε δ νοϋς!..

Πάψτε να γράφετε ποιήση, μήπως σάς πάρουνε χαμπάρι οι φοιτητές. Μάζ φτάνει δ Βορρέας, που τ' άρνάκια παγάνει!

Κον Θεόφω. Σα κελλαρίδη, ιάγιστρον της μουσικής, συγγραφέα και τὰ τοιαύτα. — Σάζ τó εμπομεν και σάζ τó έτονίσαμεν κατ' επανάληψιν. Έσείς είσατε γεννημένος για μουσικός. Πάψτε ν' άσχολήσθε με τη λογοτεχνία γιατί θα εξακολουθήσουμε να δημοσιεύοιμε αυτά που μάζ στέλνετε και τότε άλλοιμονό σας!

Κον Τιμ. Μωρ. Έθνος. — Συνεργασία σας άπερρίρηθ κατ' άρχήν. Έν τούτοις πρós Τιμ. Μωριαν σας την δημοσιεύοιμε εις τó «Έθνος».

Κουζ Μίλτ. Μαλακ., Άπóστ. Μελαχ., Κώστα ν Ουράν., Τ. Παπατσ., Κλ. Παράσ. κλπ. — Σήμερα δ Κύκλας των ποιητών είνε πάρα πολύ εύρύς και χωράνε όλοι μάζ. Γιατί πασχίζετε, ημέρες ποίνε, και κοπιώζετε άδικα να τονέ στενέψετε; Καθήστε φρόνιμα, μωρέ παιδιά μου, να ζήσετε! Μιά βολά κειός δ Ψυχάρης — Θεός αναπάει την ψυχαρούλα του — ήτανε τρανός δάσκαλος και φωστήρας της Ρωμοσύνης. Άφήστε τόνα ήσιχόνε να χαρήτε τη μανούλα σας. Γνώσε ή νοίκου γάγχε; Τό νοϋ σας, παιδιά μου, στη δημοτικά μας!

Κον Μπάμπη ν Αννίνον, Ένταύθα. — Άνηχέθη ήμιν ότι συγγενέετε με τον Μπαμπάνην! Πόθεν ή φήμη αύτη; Άλλά τότε έδει ήμιάς Μπαμπάνινον αντί Μπαμπη Αννίνου καλεισθαι!

Κον Ζαχ. Παπ., Πρόεδρον Συνδέσμου Πολιτών, Άθήνας. — Αι αίτιάσεις σας δέν έχουν θέσιν έν προκειμένω. Τό περί του αυτοκινήτου έπί τὰ θέσεων ανέχδοτόν σας μάζ διηγήθη γνωστάς λόγος, φίλος σας. Ημποροίμεν πάντως να σας εύροκιεν λεωφορείον, αν αι έπί τὰ θέσεις δέν σας είνε άρκετά.

Κον Γω. Μάλλωση ν, Βουλευτήν, Ένταύθα. — Γιατί διαφεύδτε κάθε τόσο τό τόσο ε ί φ η ν κ δ έπώνυμό σας; Δέ μπορείτε να μαλώσετε και μία φορά στη Βουλή;

Κον Γεώργ. Παπ., ηθοποιόν, άπαγωγέα κλπ., Σταμπούλ — Άθήνας. — Πώς περνάτε τώρα τίς άρες σας χωρίς τη Σόρ; Είνα αλήθεια εκείνο ποίχε γράφει ή Ππαπαρούνα ότι τὰ έσώροισα σας ήταν όλα τισσέθη, καθώς και όλο σας τό άσσορτιμέντο; Πάντως, σάζ

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΙ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΚΑΙ ΔΕ ΣΥΜΜΑΖΕΥΕΤΑΙ...

(Κορυφαίη της «Πώλ Νόρ Φόλμ»)

Όποιους δη ή Κόννι Μπέννετ λέει «μέσα όλοι μπαίνετ'!»

Κ' ή ώρχια Λίλιαν Γκίς λέει: «λύσε τό πουγγί σ'».

Η τσαχπία Σάρν Λύνν θέλει μόνη να τó λύν'.

Και ή Γκουίλι ή Άντρέ χτές μου είπε: άντε, ρε!

Η μαργιόλα Έλεν Χέης λένε πως ποτέ δέν...παίηξ!

Και ή Έλεν Τσευελθέρης έχει δώδεκα και τρεις...(Τό όλον 15)

Μά ή Τζήαν ή Χαρλόου κάνει πάντα τό μυρλόου.

Η πανώρια Νόρμα Σήρε(ρ) στο καλό, σου λέει, σφρε!

Και ή Μάρλεν ή Νητριχ μάζ ζηγήθηκε στην τριχ'.

Δέ ή Γκρέτα για τήν Κρόφορντ ότι είνε λιγο...ακρωφορντ!

Α. ΣΤΕΡΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΝΟΡΘΩΣΙΣ

Στό προηγούμενο φύλλο της «Παπαρούνας» (σελις 7) έδημοσιεύθη κλισέ που παρίστανε την είσοδο του συζύγου στο σπίτι τη στιγμή που ή σύζυγος τυλίγει τον έρσστή της μέσα σ' ένα χαλί για να τον άποκρύψη. Ό πιστής μας, θέλοντας φαίνεται να έλαφρώση την θέσιν της συζύγου, άπέκασθε τό κεφάλι του έρσστου και ή ειικών έγινε έτσι ακατανόητος. Ζητούμε συγγνώμη από τους άναγνώστας μας, αν και εμμεθα βέβαιοι ότι θα κατάλαθαν όλοι ότι έπρόκειτο περί λάθους. Άλλωστε είνε γνωστόν ότι κανείς... κουτός δέν διαβάζει «Παπαρούνα»!...

ΑΠΩΛΕΣΘ

ΠΟΡΤΟΦΟΛΙΟΝ πλήρες σημειώσεων. Παρακαλείται δ εϋρών να κρατήση τας σημειώσεις και τό πορτοφόλιον και να μάζ άποστείλη εις τόν... διάβολον.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΤΗΚΙΑΤΡΟΥ

ΣΥΖΥΓΟΝ. Ένταύθα. Τά σκληρά αυτά έξογκώματα που σάζ έχουν παρουσιασθή εις τό μέτωπον φείλονται εις την μεγάλην...μουσίαν σας. Μη φοβείσθε. Ούτε ό πρώτος είσθε, ούτε ό τελευταίος.

ΡΩΜΑΝΤΙΚΗΝ ΚΟΡΗΝ. Η έξάντλησις των ποδών σας φείλεται άσφαλώς εις κρουσέγημα. Μη κοιμάσθε ζυπόλυτη, φοράτε...παντόφλες.

ΧΗΡΟΝ, Λάρισσαν. Η άϋπνια σας φείλεται προφανώς εις τόν θάνατον της συζύγου σας. Με την παντρεία δέν θα σας περάση ή άϋπνια: άχάχετε όμως κατι να...άπασχολήσθε....

ΑΡΤΙΓΕΝΝΗΤΟΝ ΒΡΕΦΟΣ. Ένταύθα. Για να λέτε σείς ότι έχετε πολλούς πατέρες, κατι θα ξερετε...Λόγω της θέσεώς σας γνωρίζετε καλλίτερα τὰ πράγματα απο μάζ τους άπ' έξω.

ΠΡΟΦΥΜΑΤΙΚΟΝ ΝΕΟΝ. Ένταύθα. Μπα, μη φοβάσθε!... Η... Σωτηρία σας είνε εξασφαλισμένη. ΜΕΤΑΝΟΗΜΕΝΗΝ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑΝ. Άρπελοκήπους. Από τὰ συμπτώματα που μάζ περιγράφετε έπείσθημεν ότι είνε...Λαχίας. Ό κτηνίατρος σας

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΠΟΛΛΩΝ—ΣΠΛΕΝΤΙΤ Έκει όπου δ Βίλλυ Φρίτς άπεθε- (ώθη) πρό ήμερών υπό άρρένων και θη- (λέων) έσταυρώθη «δ Βασίλευς των Βασιλέων».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ Πάσχα χαρούμενο ή εκκλησιά ση- (μαίνει) για κάθε τίμια ή «Παραστρατη- (μένη)»

ΙΝΤΕΑΛ—ΜΟΝΤΙΑΛ—ΠΑΝΘΕΟΝ Ό πάθημα πορτοφολιού προλε- (ταρίου και άστού) πώς σε κατήνησαν «Τά Πάθη του (Χριστού)!

ΟΥΦΑ Πάσχα μετά χιόνων και άνέμων μάζ ήρθε πάλι του χειμώνος δ (Λευκός Δαίμων).

ΔΗΛΩΣΙΣ Παρεκλήθημεν να δηλώσωμεν ότι ή εις τό κινηματοθέατρον «Ιντεάλ» προβαλλομένη ταινία «Ό Λευκός Δαίμων» δέν έχει καμμίαν σχέσιν με τόν κ. Έλ. Βενιζέλον.

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΥΠΟΠΤΟΙ

Τό να είνε κανείς ώραιος είνε προτέρημα άμα και έλάττωμα, όπως άντιστρόφως έλάττωμα και προτέρημα είνε όταν κανείς λογίζεται άσχημος. Τό να είνε όμως ένας, «υπόπτος» αυτό μετά-σκέτα άποτελεί τό χειρότερον των δυστυχημάτων.

Άθροπος υπόπτος είνε δ μάλλον δυστυχής κάτοικος του πλανήτου μας. Ό καθένας μας γίνεται φυσιογνωμιστής, του προσέχει τὰ φρύδια, την μύτη, τὰ μάτια, τὰ δόντια, και βγάζει τό συμπέρασμά του. «Υπόπτος κομμάτι τούτος έδω. Σώσατε τας ψυχάς μας! S. O. S.»

Και «καλημέρα» να ειπή δ υπόπτος, έν πλήρει μεσημέρια, τούτο θα κάμη αυτομάτως τόν καθημερινό-μνον να φαντασθή ότι είνε μεσάνυχτα, διότι του υπόπτου όλα είνε υπόπτα, και ή «καλημέρα» άκόμη.

Τέτοιος τύπος, δεινοπαθούτος υπόπτος...έξετελέσθη προγής ένόπι-δόν μου. Πτο βράδυ, πολυκοσμία, και τὰ αυτοκίνητα της συγκοινωνίας της Όμοιίας καταλαμβάνοντο έξ έφόδου και έν άλαλαγγή. Σάν βέρος Ρωμής και πιστός τηρητής των πατρο-παραδότων, έλαβα μέρος μετά θάρρους και άποφασιστικότητος εις την άγριαν εκείνην σύρραξιν ήτις κατά κανόνα προηγείται πάσης άνόδοι των (επιζώντων έννοείται) επιβατών εις τὰ όχηματα έν ώρα κοσμοσυρροής, και κατόπιν άπεγνωσμένης μάλης καθάρθησα να εκπορήσω μίαν θέσιν, σιγφάλλων πολεμικά θούρια...

Παραπλευρώς ήμυ έξεσφενδοκ-σθη από τόν μαχόμενον λαόν κάποιος «τύπος» τόν όποίον μόλις τόν έδον συνωφρυνήθη. «Υπόπτος» με τὰ όλα του! «Όλα του τὰ χαρακτηριστικά... έσήμαιναν τόν κώδωνα του κινδύνου, και δι' αυτό και έγώ εκουμώθηνα και έπερίμενα τὰ μέλλοντα να συμβώσι με τὰ μάτια μου δεκατέσσαρα. Έντός όλίγου ήλθε δ εισπράκτωρ. Ό υπόπτος του έδωκε ένα δεκάδραχμον και έπερίμενε τὰ ρέστα, κυττάζοντας έξω από τό παράθυρο.

Ό εισπράκτωρ μόλις ήτένισε τόν ύποπτον έσκιθώσασε και ήρχισε έξετάζων έπιμελώς τό νόμισμα. «Ψεύτικο θα είνε» έσκέπτετο αυτός. «Κί-δδηλο δεκάριχο του πάσσαρε» έλεγα μέσα μου και έγώ. «Μόλυβένιο είνε σύγουρα» υπελόγηζε μια γραία, παρα κολουθούσα με ένδιαφέρον και είχαρίστησιν την αυτοψίαν του δεκαδράχμου. Έν τούτοις τό νόμισμα ήτο έν τάξει, και δ εισπράκτωρ άπειρακρόνθη... Μετ' όλίγα λεπτά έφθασεν δ επιθεωρητής. Έπαιρνε τὰ εισιτήρια των επιβατών μηχανικώς και τὰ έπέστρεφεν έν τάξει. Μόλις όμως και αυτός έφθασεν εις τόν ύποπτον, τό πρόσωπόν του έγέμισε ρυτίδας.

Κύτταζε, ξανακύτταζε τό εισιτήριό του, τό παρέβαλε με τό μπλόκ του εισπράκτορος, κύτταζε εισιτήριον—ύποπτον, και ύποπτον—εισιτήριον, και εις τό τέλος διατέκων άπειρακρόνθη και αυτός.

Μέχρι του Συντάγματος δ ύποπτος μας είχεν ύποστή (μόνος αυτός) 2 έφόδους επιθεωρητού και 4 έφόδους του εισπράκτορος, δ όποιος σημειωτέον τὰ είνε γάση, διότι εις τό δηγμά μας αυτό έταξείδενε και ένας ιωστηριώδης λαθοεπιβάτης, δ όποιος ήτως έπεπε να συλληφθή. 23 Άνθρωποι, 22 εισιτήρια! Είς τό Ζήπειον τρίτος επιθεωρητής και δ εισπράκτωρ συνεκοτότησαν πολεικόν συμβούλιον, και γενικός έλεγχος των εισιτηρίων άπεφασίσθη. Έκτεθήτησαν τὰ εισιτήρια όλων, και εις τό τέλος άνεκαλύφθη δ «τσιπατζής»: ή-το άγαθός και παθός Άθροπος, με τεινόντητα και φυσιογνωμίαν Ιεροκήρυκος, και δι' τόν όποίον έστοιχημάτιζε κανείς ότι ήτο τó άθνώτερον λογικόν όπτερον της όδρονείου!...

Και έτσι ήθιώθη δ ύποπτος, άλλ' τί άμφοβόλια μας πάντα ύπάγονουν...

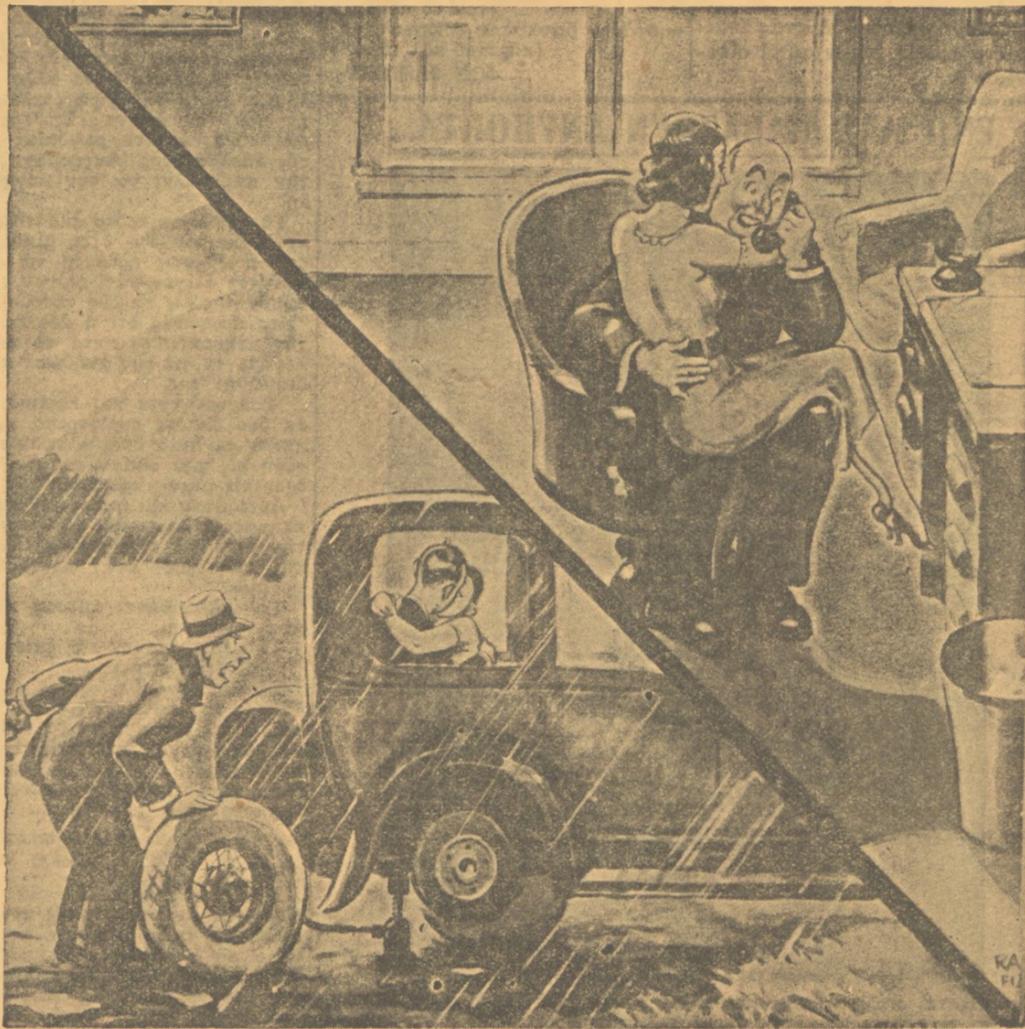
ΚΟΝΑΝ ΝΤ.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ δεκαεκτώ έτών, ώραιότατη με ξανθήν κόμην και γαλανούς όφθαλμούς, άρκετά εδωμος και ύψηλόν άναστήματος, γνωρίζουσα γραφομηχανήν, λογιστήριον, και ξένας γλώσσας, ζητεί να γινή...κυρία.

ΚΥΡΙΟΣ άγνωστου διαμονής ζητεί τήν...διεύθυνσί του.

ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ ΧΗΡΑ νεα και ώραία ζητεί να κάμη έν τέκνον δια τὰ έξη ώς ένδύμιον του...μακαρίτου! Άποστείλατε δείγματα.

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ

Άνω δεξιή: Η Άνάστασις σ' ένα ιδιωτικό γραφείο: Άλλό, άλλό. Χριστός Άνέστη, είπατε; Τό ξέρουμε!... Κάτω άριστερά: Η Άνάστασις μέσα στο αυτοκίνητο. Ό λαός από πίσω: Φάτε, μάτια, κρέας...

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(ΕΤΗ. ΖΟΥΛΑ)

13^η ΩΡΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Η ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΟΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΧΑΡΙΣΗ ΤΑ ΧΡΕΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΕΟΡΓΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΝΟΠΛΙΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΟΝ..ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ: ΑΥΣΤΗΡΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ, ΚΑΤΑΡ- ΓΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΘΕΣΕΩΣ ΚΛΗΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩ- ΛΗΣΙΣ ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΩΝ, ΛΟΥΜΙΝΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΔΟΝΙΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Ο πρωθυπουργός κ. Τσαλδάρης
έσχε χθές μακράν συνεργασίαν με-
τά των υπουργών Μαξίμου και Λο-
βέρδου, σχετικώς με τον διακανο-
νισμό του εξωτερικού χρέους.

Ο κ. Τσαλδάρης, την ανάγκην
φιλοτιμίαν ποιούμενος, ήλθεν εις
την απόφασιν να χάριση τα χρέη
εις τους ξένους ομολογιούχους, οι
οποίοι ως γνωστόν στερούνται και
αυτού του επίουσιου, λόγω των ε-
ορτών του Πάσχα. "Αμα τη αναγ-
γελία της ευγενούς ταύτης χειρο-
νομίας του "Ελληνοσ πολιτικού, α
παντες οι ξένοι ομολογιούχοι, πα-
ραλαβόντες μεθ' εαυτών στρατον
και στόλον κατέρχονται αεροπε-
ρικώς εις Αθήνας, διά να ευχα-
ριστήσουν τον κ. Πρωθυπουργόν,
έστω και διά των όπλων.

Σπείρα συντακτών μας έπισκε-
φείσα τον κ. Τσαλδάρην εις την
οικίαν του, εβρεν αυτόν κλινήρη
έξ...ύπνου. Μετ' όλίγας ήμέρας ό-
μως έταν εξύπνησε, κατώρθωσαν
να λάβουν παρ' αυτού την κατω-
τέρω συνέντευξιν:

—Είπε αληθές, κ. Πρωθυπουργέ,
ότι θα χάρισετε λόγω του Πάσχα
τά χρέη;
—Βεβαίως.
—Και διατί προέβητε εις την
μεγάλην αυτήν χειρονομίαν;
—Διά λόγους...ύγειας...
—Πώς είπατε;!

—"Ωχ βρ' αδερφέ και μ' αυτά τα
χρέη! Δέν ήσυχάζα ούτε μιά στιγμή
μή! Τώρα θα μωρωθώ τουλάχιστον
να...κοιμηθώ ήσυχος. Πρέπει να
κωττάξω και την υγεία μου!"

—Γνωρίζετε, κ. Πρωθυπουργέ,
ότι οι ξένοι ομολογιούχοι κατερ-
χονται εις την Ελλάδα ένοπλοι;
—Και τι θα μου κάνουν;
—Δέν φοβάσθε;

—Καθόλου. "Αν αυτοί έχουν ό-
πλα, έμεις έχουμε...κ α ν ό ν ι!
—Τι μέτρα οικονομίας άπεφασί-
σε να λάβη ή κυβέρνηση;

—Πολλά και τρομερά. Πρώτα-
πρώτα θα καταργήσωμεν τά μπα-
κέττα, που περικλείουν τά σιγα-
ρέττα.

—Και πώς θα πωλούνται τά σι-
γάρα;
—Σε σακκουλες, παιδί μου, όπως
τό γιαούρτι. "Εννόησες;

—...Σακκουλεύτηκα!

—Κατόπιν θα μονοπωλήσωμεν
τάς όδοντογλυφίδας, από τάς ό-
ποιας θα αύξηθουν τά έσοδα του
κράτους κατά δέκα πέντε τουλάχισ-
τον χρυσάς δραχμάς. "Επίσης ύ-
πάρχει οκέφισ να μονοπωληση το
κράτος τά λουμίνια, τά κορδόνια
των παπουτσιών, τίς θροούμπες έ-
ληές, τά βαρελόττα, τους "βίους
των "Αγίων", τή μουστάρδα, τον
«όδηγό "Αθηνών — Πειραιώς», το
κοκορέτσι, τά σαλιγγάρια, και...
όλα τά νεώτερα τραγουδάκια."

—Τί άλλο, κ. Πρωθυπουργέ;

—"Επίσης σκέπτομαι να καταρ-
γήσω και μίαν έκτακτον θέσιν θε-
ηδού κλητήρος που ύπάρχει εις έ-
να ύπουργείον μου.

—Θά άπολυθουν πολλοί;
—"Όχι, ένας Βενιζελικός μόνον,
αλλά θα τον άντικαταστήσω άμέ-
σως με μερικούς...δικούς μας.

—"Ασφαλώς. Ποίαν άλλην οικ-
νομίαν θα κάνετε;

—Μίαν άκόμα. Θα άπαγορεύσω
γενικώς εις όλους τους "Ελληνας
να κάμουν εις τό έξής φόνους.

—Και μ' αυτό;
—Θά έχωμεν...αίματηράν οικ-
νομίαν!

Κατόπιν τούτου οι συντάκται μας
άνεχώρησαν με σηκωμένον για-
κάν και μετέβησαν εις τάς οικίας
των όπου τους παρετέθησαν...δεν-
τουζες.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

"Όργανα της Γενικής "Ασφαλεί-
ας συνέλαβον χθές τον Γ. Μακλά-
φην, την σύζυγόν του Λόλαν, την
κόρην του Μίαν μετά του μνηστή-
ρος της και τά τρία τέκνα αυτών
Τοτόν, Πίτην και Κοΰλαν, άπαν-
τας ήθροποιούς, διότι εις τό υπόγει-
ον θέατρον της όδου "Αθηνάς έπαι-
ζαν ένα δράμα μόνον αυτοί οικ-
γενειακώς.

ΕΝΩ ΜΑΣ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΑΝΥΠΟΠΤΑ...

Φαντάζεται καθένας την έκπληξιν των τριών αυτών φανατικών,
καθώς φαίνονται, άναγνωστών της «Παπαρούνας», που διαβάζουν με
άπληστία τό περασμένο φύλλο της «Παπαρούνας» στο Ζάππειο όταν
ιδούν τους εαυτούς των εις την «Παπαρούναν». "Ο φωτογραφικός φα-
κός ενός πλανοδίου φωτογράφου τους συνέλαβε από τό...αυτί και
τους έφερε γραμμή στα γραφεία της «Παπαρούνας». "Εννοείται ότι
έμεις τους είχαμε θάλει τους «άνυπόπτους» αυτούς άναγνώστας.....

ΚΛΑΦΤΕ ΤΟΝ ΤΟ ΒΔΕΛΛΟΠΟΥΛΟ....

Κλάψτε τον τον Βδελλόπουλο, τό
(φουκαρά τό δάσκαλο, τό
όπου τό λόγο του θεού έκήρυχνε
(στούς μαγικές,
παίρνοντας τό βαγγέλιο παραμά-
(σκαλο,
και κάθε μέρα έτρεχε σταδίους
(και παρασάγγες.

Πάντα θυμάμαι τά όμορφα, μαγ-
(κίόρα του κηρύγματα
άπ' όξω άπ' τό Βαρβάκειο κι άπ'
(τό ταχυδρομείο,
π' άρχιζε με σπρωξές και με σφυ-
(ρίγματα
και γίνονταν ύπαίθριο ή όδός φρε-
(νοκομείο.

Βρέ, όντα επικατάρατα, βρέ, όρ-
(γανα του δαίμονα,
βρέ, τον Χριστό σας που έγω κη-
(ρύχνω βλαστημάτε ;
Και πέφτανε βροχή τά σαπιολέμο-
(να
κι' όλα τά ζαρζαβατικά, γεώμη-
(λα, ντομάται...
***
Μωρέ, ποιός είδε τον θεό και δέν
(τον έ φοβήθηκε
σαν σήκωσ' ό Βδελλόπουλος τή γυ-
(ριστή μαγκούρα
κάποια φορά π' άγρίεψε και θυμω-
(μένος χύθηκε
κι' έπεσε μες στούς άσθεύς και
(γύριζε σά σβούρα!

"Ανοιξαν τά ούράνια και νέα πλά-
(ση φάνηκε
και δώθε κείθε οι άγγελοι τρέχαν
(άλαφιασμένοι,
σαν ό ραββί Βδελλόπουλος στ' ά-
(λήθεια έξεμάνηκε
κ' οι άγιοι τον μπάνιζαν ψηλά κα-
(τούφιασμένοι.
***
Τώρα έπέθαν' ό ραββί ! Κλάψτε
(τον τό Βδελλόπουλο
με τό ραββί στήν κάσσα του τό
(φουκαρά τον βάλαν,
ραίνει με σαπιολέμονα τον τάφο
(του τό πόπουλο
που άνευ δασκάλου άπόμεινε κα-
(κόμοιρο και τάλαν!

ΦΟΝ ΦΑΓΠΕΝ

ΑΓΡΙΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΙΜΗΣ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΕΡΩΜΕΝΗΝ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΗΣ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Η ΔΡΑΣΤΙΣ ΕΙΧΕ ΕΞΗΓΡΙΩΘΗ ΔΙΟΤΙ ΠΑΡ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΗ- ΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΛΑΒΕΙ, ΣΥΝΕΛΑΒΕΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΩΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΗΣ ΜΙΑΝ ΕΡΩΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΘΟΥΣΑΝ

"Ενα από τά αγριώτερα εγκλή-
ματα που άναφέρουν τά άστνομι-
κά χρονικά, έγινε χθές εις τον
συνοικισμόν του "Αστεροσκοπείου,
παρά τά Κάτω Πατήσια και όλίγον
άριστερώτερα των "Αμπελοκήπων.

Μία δεκαετατίας νέα, ή Λου-
λούκα "Εράγου, έφόνευσε τον τρι-
ακονταστή "Αρμένιον Γκασπάρ Χα
μιάν, έρωμένον της αδελφής της,
διά λόγους τιμής.

Αί λεπτομέρειαι του άνατριχια-
στικού δράματος, έχουν ως εξής:

"Από μηνών ή Λουλούκα ειχεν
ύποψιασθή ότι ή αδελφή της "Ανδρ-
μάχη, μέλις εξήκοντα ετών, έρω-
τροτροπει με έναν "Αρμένιον κορμω
την στρωμάτων.

"Η νέα, της όποιας την εύθιξίαν
εις τό ζήτημα της τιμής δέν έχο-
μεν λόγους να εξάρωμεν, έφερε
βαρέως την προπαρασκευήν του ει
δύλλιου τούτου.

Κατ' άρχάς ήρκέσθη να χαστου-
κιση άπλώς τους δύο έρωτευμέ-
νους και να τους πυροβολήση οω-
δεκάκις άνεπιτυχώς. "Αργότερα ό-
μως εύρέθη εις την ανάγκην να λά-
βη άυστηρότερα μέτρα προνοίας.

"Ενέκλεισε τον έρωμένον της ά-
δελφής της εις τάς ίδικάς της άγ-
κάλας με τον σκοπόν να τον καμη
να την...εξήσθη. Δυστυχώς όμως ο
νεκρός "Αρμένιος κάθε άλλο ύπε-
λόγιζε. Κατά τά μικρά διαλείμμα-
τα που τον άφηνε ελεύθερον ή
Λουλούκα, έπιπτε ραγδαίως επί
της αδελφής της "Ανδρομάχης και
την παρεκάλει να τον συγχωρή-
ση.

Τό «βιολίον» τούτο έκράτησε άρ-
κετόν καιρόν έως ότου μίαν ήμέ-
ραν ή δράστις ήσάθη να έξογ-
κάνεται όλίγον κατ' όλίγον τό μέ-
τωπόν της εις τά δύο αυτού άκρα.

"Ητο προφανές ότι ή αδελφή της
την «έκεράτωνε» κατά τό κοινώς
λεγόμενον, με την άνήθικον αυτήν
διαγωγήν της.

"Εσπευσε τότε και προμηθευεί-
σα δύο όκάδες περιστροφή και έ-
κατόν πενήντα δράτια σφαίρες, με
τέθη εις την οικίαν της και έκα-
θησε εις μίαν καρέκλαν.

Αυτό ήταν και ή αφορμή του έγ-
κλήματος! Διότι άπ' την θέσιν αυ-
τήν είδε να είνε κρυμμένον επί
της τραπέζης ένα μυστηριώδες
γράμμα.

Τό συλλαμβάνει άμέσως και τό
άναγινώσκει.

Τό περιεχόμενον της επιστολής:
«Ξερωμάχη μου,
Σε άγκυλώ ως ή άμμος της θα-
λάσσης και τά πετεινά του ούρα-
νου. Ποτέ κανείς δέν θα μωρέσει
να μās χωρίση ούτε και να μās...
παντρέψη.

"Αρμενάκι είμαι κυρά μου,
"Αρμενοπούλα πάρε με....
Μετά σπασμών
Τό "Αρμενάκι σου.»

Δέν είχε όμως καλά-καλά τελει-
ώσει την άναγνώσιν της άνωτέρω
επιστολής όταν ήκουσε ελαφρά θή
μακα εις τό θάθος του διαδρόμου.

Σπεύδει άμέσως άκροποδητεί και
τον φονεύει. Εύτυχώς όμως δέν ή-
ταν αυτός. "Όταν άναψε τό ήλε-
κτρικό και είδεν ότι ό φονευθείς
ήταν ό πατήρ της ήσύχασε κάπως.
"Η ιδέα όμως του εγκλήματος έ-
ξηκολούθει να στριφογυρίζη στο
νού της.

Μετ' όλίγας ήμέρας είχε φονεύ-
σει άρκετά μέλη της οικογενείας
της, χωρίς να κατορθώνη να συ-
ναντηση τον έρωμένον της αδελ-
φής της. Τέλος χθές την νύκτα τον
συνήτησε τυχαίως εις ένα τραί-
νο. "Ο θυμός της ήταν τόσο μεγάλος,
ώστε τον έφόνευσε προτού ό ατι-
τήριόν του.

Κατόπιν μετέθη εις τον Σταθ-

"Η ήρωίς του χθεσίου αγρίου δού-
ματος τιμής.

μόν Πρώτην Βοηθειών και τον ά-
νέμενε μέχρι θαθείας νυκτός, ό-
πότε και τον έφεραν, διά να του
παράσχωεν τες πρώτας βοηθείας.
Εύτυχώς όμως τό θύμα είχε εκ-
πνεύσει από πρωίας. Μετά ταύτα
ετάφη. "Εκτοτε έχάθησαν τά ίχνη
του.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ

ΚΥΩΝ με τέσσαρας πόδας και
ούραν, άκούων εις τό όνομα «Κο-
πρίτης». Παρακαλείται ό εφρών
να μās άποστείλη τον κύνα και
να κρατήση την κυρίαν που εύρί-
σκεται εις τό άκρον του λουριού
του.